Χαιρετισμός Προέδρου Δ.Σ. Ι.Ο.Β.Ε.

κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου

Χαιρετισμός Προέδρου Δ.Σ. ΙΟΒΕ κ. Οδ. Κυριακόπουλου

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα, πρώτα απ' όλα, να εκφράσω τη χαρά τη δική μου και της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΙΟΒΕ για τη συνδιοργάνωση, μαζί με το Ελληνοβρετανικό Επιμελητήριο της σημερινής εκδήλωσης για ένα τόσο σημαντικό και κρίσιμο θέμα, όπως αυτό της φορολογικής πολιτικής.

Η χώρα μας εξακολουθεί να αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και, παρά την αδιαμφισβήτητη πρόοδο που έχει πραγματοποιηθεί, παραμένει σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Είναι γεγονός ότι η τεράστια προσπάθεια σταθεροποίησης των δημοσιονομικών μεγεθών που συντελείται τα τελευταία τρία χρόνια έχει οδηγήσει την ελληνική οικονομία σε μια πρωτόγνωρη ύφεση.

Όλοι ελπίζουμε οι θυσίες να μην είναι άσκοπες. Η Ελλάδα έχει κάνει τεράστια βήματα προς τη δημοσιονομική προσαρμογή, ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι φτάσαμε στο τέλος της διαδρομής. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα προβλήματα είναι ευρύτερα. Το δημοσιονομικό αποτελεί σημαντική παράμετρο της εξίσωσης αλλά δεν είναι η μόνη. Υπάρχουν πολλά περισσότερα.

Η επιστροφή στην ανάπτυξη απαιτεί αλλαγές, ρίξεις και βαθιές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Μόνο έτσι η Ελλάδα θα απαλλαγεί από τα βάρη του παρελθόντος και θα κατορθώσει να επανέλθει σε μια βιώσιμη ανοδική τροχιά. Ωστόσο στον τομέα της διαρθρωτικής προσαρμογής η πορεία έχει αποδειχθεί πολύ βραδύτερη και βασανιστική.

Είναι γεγονός ότι οι αλλαγές, και ακόμα περισσότερο οι βαθιές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται, συνεπάγονται σημαντικό κόστος. Ωστόσο πολλές φορές οι δυσκολίες αυτές είναι προσχηματικές. Το μεγάλο εμπόδιο δεν είναι, η παγιωμένη κουλτούρα της αδράνειας το κόστος των μεταρρυθμίσεων αλλά οι δυσκολίες που δημιουργούν ειδικές ομάδες συμφερόντων που θίγονται από τις αλλαγές.

Αν και στην Ελλάδα συζητάμε πολύ για το ύψος των φορολογικών συντελεστών, στην πραγματικότητα αυτό που ζητούν οι επιχειρήσεις και οι επενδυτές είναι η σταθερότητα. Πολύ πιο εύκολα ένας επενδυτής θα αποδεχθεί έναν, συγκριτικά με άλλες χώρες, υψηλό φορολογικό συντελεστή αρκεί να είναι βέβαιος ότι δεν πρόκειται να αλλάξει και δεν θα υπάρξουν άλλες αλλαγές στους φορολογικούς κανόνες. Αντίστοιχα ένας ελκυστικός φορολογικός συντελεστής δεν έχει κανένα νόημα αν υπάρχει αβεβαιότητα ότι αύριο ή μεθαύριο όλα μπορεί να αλλάξουν. Δυστυχώς η

χώρα μας έχει εξαιρετικά κακό ιστορικό φορολογικής συμπεριφοράς. Ο Θ. Παπαλεξόπουλος προ μιας εβδομάδος ανέφερε σε μια ομιλία του στο ALBA ότι το 2012 εισήχθησαν προς συζήτηση στη Βουλή 60 νομοσχέδια με φορολογικές διατάξεις και χρειάστηκε να εκδοθούν 229 υπουργικές αποφάσεις και ερμηνευτικές εγκύκλιοι.

Ήδη το πρώτο εξάμηνο του τρέχοντος έτους έχουν ψηφισθεί 20 νόμοι με φορολογικές διατάξεις και έχουν εκδοθεί 138 ερμηνευτικές εγκύκλιοι. Δεν είναι μόνο η συχνότατη αλλαγή των κανόνων αλλά και η πολύπλοκη δομή του φορολογικού συστήματος που δημιουργεί σύγχυση και πρόσθετα προβλήματα.

Η κρίση επιδείνωσε ακόμα περισσότερο την κατάσταση καθώς συχνά πολίτες και επιχειρήσεις καλούνται με ανορθόδοξους τρόπους να καλύψουν τις όποιες αποκλίσεις από τους στόχους με πρόσθετους φόρους. Οι φορολογικοί κανόνες αλλάζουν διαρκώς.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Ή αν συνεχιστεί θα καταδικάσει την χώρα μας σε μια πολυετή «χαμηλή πτήση». Το ζήτημα δεν είναι απλά να βγούμε κάποια στιγμή από την κρίση αλλά αυτό να γίνει όσο το δυνατό συντομότερα. Και αυτό σε μεγάλο βαθμό είναι στο χέρι μας.

Η μελέτη από τον Νίκο Καραβίτη του ΙΟΒΕ για λογαριασμό του Ελληνοβρετανικού Επιμελητηρίου έρχεται να συμβάλει στο δημόσιο διάλογο για το πώς θα αποκτήσουμε ένα σταθερό και απλό φορολογικό σύστημα.

Η γραμμική φορολόγηση είναι μια ιδέα που στην πρώτη ολοκληρωμένη της μορφή παρουσιάστηκε την δεκαετία του 1980 από το Ινστιτούτο Hoover. Η βασική επιδίωξη ήταν η διαμόρφωση ενός φορολογικού συστήματος, το οποίο θα έχει μια συνεπή και ολοκληρωμένη προσέγγιση στο φόρο εισοδήματος και το οποίο θα επιτρέπει τη χρήση χαμηλών φορολογικών συντελεστών σε ένα διοικητικά πολύ απλό πλαίσιο. Με τον τρόπο αυτό, θεωρείται ότι ελαχιστοποιείται η αφαίρεση πόρων από την οικονομία και ενθαρρύνονται οι επενδύσεις και η μεγέθυνση της οικονομίας.

Η ανάλυση ενός τέτοιου συστήματος δείχνει, επίσης, μια προσπάθεια εξορθολογισμού της φορολογίας και ανάπτυξης ενός συστήματος που θα είναι φιλικό προς τον φορολογούμενο και θα ενδυναμώνει τη φορολογική συμμόρφωση στο ελάχιστο δυνατό κόστος για το Δημόσιο. Από την άλλη πλευρά, το σύστημα γραμμικής φορολόγησης είναι μάλλον ξένο προς την ελληνική, δημοσιονομική παράδοση, τουλάχιστον των περισσότερων Δυτικο-ευρωπαϊκών οικονομιών. Επίσης, έχει ταυτιστεί σε αρκετά μεγάλο βαθμό με τη διαμάχη των υπέρμαχων του μικρού κράτους και εκείνων που υποστηρίζουν ότι το φορολογικό σύστημα πρέπει να είναι

ένα πρωτεύον εργαλείο αναδιανομής του εισοδήματος και στήριξης ενός εκτεταμένου κοινωνικού κράτους.

Όλα αυτά τα θέματα εξετάζονται από τη μελέτη του ΙΟΒΕ και η ανάλυση και τα συμπεράσματα είναι ικανά να ξεκινήσουν έναν κύκλο συζητήσεων, στην προσπάθεια να διαμορφωθεί μια σοβαρή δημοσιονομική επιλογή, η οποία θα βοηθήσει στην πλήρη ανάκαμψη της οικονομίας.

Χαιρετισμός Προέδρου Ελληνοβρετανικού
Επιμελητηρίου κ. Χάρη Οικονομόπουλου

Κυρίες και κύριοι χαίρετε,

Οι τύχες αυτού του τόπου μπορούν να αλλάξουν εύκολα και γρήγορα,

Γιατί, απλά, τα βασικά, είναι λάθος.

Χρειαζεται Δικαιοσύνη, Αποτελεσματικότητα και Ελπίδες.

Το σημερινό θέμα αφορά, τουλάχιστον την αποτελσματική διακυβέρνηση και την ελπίδα.

Για να συστηθούμε:

Είμαι δικηγόρος, κατ' επάγγελμα και όχι κατ' όνομα.

Είμαι Πρόεδρος ενός διμερούς Εμπορικού Επιμελητηρίου

και, εδώ και έντεκα μήνες, έχω βοηθήσει να ξαναχτιστούν

περίπου διακόσιες θέσεις εργασίας καλών δημοσιογράφων και εργαζόμενων στην ενημέρωση.

Είμαι, επίσης, ο εκδότης της Ελευθεροτυπίας. Της μίας, της μοναδικής, της αυθεντικής Ελευθεροτυπίας.

Δεν είμαι πολιτικός, αλλά δεν είμαι και αμέτοχος στα κοινά.

Μένω στη χώρα μου και παλεύω. Θα εξακολουθήσω με πείσμα να δουλεύω και να συνεννοούμαι με όλους όσοι, απλά, θέλουν αυτοί και τα παιδιά τους να μπορούν να ζούν, να δουλεύουν και να προσδοκούν σε αυτόν τον τόπο.

Και τώρα που σας συστήθηκα,

Ξεκινώ το σημερινό καλωσόρισμα στη συζήτησή μας με μιαν ανάμνηση.

Την ανάμνηση ενός συνεργάτη του αείμνηστου Παναγή Παπαληγούρα,

του νομικού και φίλου Γιώργου Θεοφάνους, που έγραψε για τη «Μάχη των Ιδεών».

Το 1992, Γενικός Γραμματέας Διεθνών Επενδύσεων τότε

στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,

μου διηγείτο κάτι το αδιανόητο:

Μελέτη συμβούλων από το εξωτερικό είχε καταλήξει στο συμπέρασμα

ότι το κόστος είσπραξης του φόρου φυσικών προσώπων στην Ελλάδα

ήταν μεγαλύτερο από το έσοδο που προϋπολογιζόταν από την είσπραξή του.

...Χώρια το κοινωνικό κόστος....

Τον Ιανουάριο του 2011, συζητώντας με τον τότε εκπρόσωπο του ΔΝΤ στην Αθήνα, τον Bob Traa και την Ελένη Λουρή,

ρώτησα τον κ. Traa γιατί οι δανειστές της χώρας

επιμένουν στην αύξηση των φορολογικών συντελεστών.

Γιατί το έκαναν αυτό όταν οι περισσότεροι αδυνατούσαν να πληρώσουν

τους μισθούς των ανθρώπων που απασχολούσαν και που,

όπως δεν αντιλαμβάνονται οι περισσότεροι που αποκτούν πολιτικές θέσεις,

προηγούνται, ως εργαζόμενοι, κάθε άλλης επιχειρησιακής υποχρέωσης,

ακόμη και αυτών που έχουν καταστήσει το επιχειρείν στην Ελλάδα ποινικό αδίκημα.

Ο κ. Traa μου απάντησε, τότε, ότι δεν προέκυπτε από καμία μελέτη

ότι η μείωση των φορολογικών συντελεστών

αυξάνει το φορολογικό έσοδο του κράτους.

Απλά, επειδή ποτέ δεν είχε, όπως είπε, μελετηθεί.

Δεν υπήρχε τέτοια μελέτη, δεν υπήρχε και σχετικό

θετικό ή αρνητικό συμπέρασμα.

Δεν υπήρχε, όμως, ούτε και μελέτη που να λέει

ότι η αύξηση των φορολογικών συντελεστών σε μια καθημαγμένη κοινωνία

θα αύξανε τα δημοσιονομικά έσοδα.

Μοιράστηκα τον προβληματισμό μου με γνωστό επιχειρηματία

με σταθερή και έντονη δημόσια θέση

υπέρ του Κυπριακού φορολογικού συστήματος.

Μου πρότεινε να συζητήσω το θέμα με τον τότε Γενικό Διευθυντή του ΙΟΒΕ

από το οποίο, αφού διαπραγματεύτηκα τη σχετική σύμβαση,

το ζήτημα άρχισε να μελετάται...

Η ανάδειξη του τότε Διευθυντή του ΙΟΒΕ σε Υπουργό Οικονομικών,

δεν σας κρύβω, με έκανε ως προς αυτό αισιόδοξο.

Τον Μάρτιο του 2013, σε συνάντηση με τον Πρωθυπουργό,

χάρηκα με τη ζέση με την οποία ο ίδιος προσδοκούσε τη μελέτη.

Ήταν περίοδος έντονων συζητήσεων με την Τρόικα

και ένα τέτοιο όπλο, γραμμένο εξαρχής στα αγγλικά,

φάνηκε ότι θα του ήταν πολύτιμο.

Όταν παρέλαβα το σχεδόν τελικό κείμενο της μελέτης τον Απρίλιο,

αφελώς ίσως, ενθουσιάστηκα.

Η επεξεργασία των πραγματικών δημοσιονομικών δεδομένων,

τα οποία είχε στη διάθεσή του ο Νίκος Καραβίτης

ως σύμβουλος του Υπουργού Οικονομικών, πλέον, Γιάννη Στουρνάρα,

απεδείκνυε ότι, ακόμη και με αυτή την κατά 25% ραγδαία μείωση του ΑΕΠ,

με ένα σταθερό φορολογικό συντελεστή εισοδήματος

φυσικών και νομικών προσώπων 20%,

με μέριμνα για πολύ χαμηλά εισοδήματα,

για χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους

το δημοσιονομικό έσοδο θα παρέμενε ανέπαφο,

ενώ παράλληλα θα αντιμετωπιζόταν μια κι έξω

κάθε σχετική γραφειοκρατία και εστία διαφθοράς.

Δεν θα χρειάζονταν ούτε 250 ερμηνευτικές εγκύκλιοι

για να ερμηνεύουν τον φορολογικό νόμο,

ούτε χίλιοι λογιστές για τη συμπλήρωση μιας δήλωσης,

ούτε μύριοι δικηγόροι με μύριες διαφορετικές γνώμες.

Ήλπισα ότι η παλιά θέση ενός Πρωθυπουργού

σταθερά προσανατολισμένου σε ένα απλό και διεθνώς ελκυστικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος,

που θα έφερνε πλούτο σε μια χώρα εξαθλιωμένη,

σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο υπουργός Οικονομικών

γνωρίζει πλέον καλά τα πλεονεκτήματά του, θα έλυνε το πρόβλημα.

Δεν το είδαμε ακόμη.

Δεν ξέρω αν χάθηκε η μπάλα, το μέτρο, η αίσθηση του επείγοντος.

Δεν ξέρω καν κατά πόσο νιώθουν την ανάγκη να ακούσουν προτάσεις

που προωθούν τη δικαιοσύνη, την αποτελεσματικότητα,

την αναγέννηση της χαμένης ελπίδας.

Τρέμω, όμως, όταν απαντούν με τον ίδιο τρόπο

που απαντούν στην προσπάθεια να δικαιολογήσουν

γιατί δεν έχουν ακόμη προχωρήσει στην τόσο αναγκαία συνταγματική διόρθωση,

την οποία απαιτούν οι πολίτες σε ποσοστό 75%.

Ανησυχώ γιατί μπορεί εύκολα να αυξάνουν τους φόρους και την ίδια ώρα

να υπερασπίζονται κομματικούς στρατούς που δεν αποδέχονται αξιολόγηση.

Αλλά και να πληρώνουν τα κουκουλώματα των σκανδάλων

και τα χαμένα που, κάποιοι, περηφανεύονται πως μαζί να τα φάγαμε....

Λες και τα 200 εκατομμύρια τρύπας μιάς εικονικής απαίτησης

που θα αφήσει στο Δημόσιο η παράνομη εκκαθάριση «νύχτα»

μιας ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρείας,

επειδή κάποιος ισχυρός το απαιτεί και το Κράτος συνεργεί,

έχουν ίδιο βάρος με τα 200 εκατομμύρια

που αναζητούνται για να εξισορροπηθεί η απώλεια των εσόδων

από την εξαίρεση των αγροτών από το φόρο ακινήτων.

Λες κι είναι ασήμαντο, συμμορίες κάθε κολλάρου να αλωνίζουν νικήτριες,

μπροστά σε μια κοινωνία τσακισμένη.

Το κύριο επιχείρημά τους - απέναντι σε ένα απλό και , κυρίως, μακροχρόνια σταθερό φορολογικό σύστημα, το οποίο θα γίνει μαγνήτης επενδύσεων των πιό επινοητικών, ικανών και καινοτόμων σε τούτον τον τόπο- **είναι το κόστος**.

Όχι το δημοσιονομικό, το κόστος των πολιτών, αλλά το δικό τους πολιτικό κόστος. **Η πολιτική υποκρισία και η πονηρή εμμονή στον, δήθεν, αναδιανεμητικό ρόλο που πρέπει να διαδραματίζει το φορολογικό σύστημα ,**

Για την είσπραξη 10 δισεκατομμυρίων περίπου ευρώ φόρου εισοδήματος το χρόνο,

Χωρίς να λαμβάνουν υποψη τους το κόστος της διαφθοράς,

Που, σύμφωνα με τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης

υπερβαίνει τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο

ή τα 13 δισεκατομμύρια ευρώ, που μας κοστίζει η γραφειοκρατία...

Κάποιοι μιλούν για το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Ένα περίεργο και ιδιαίτερο, «πολιτικό» περί δικαίου αίσθημα.

Ένα αίσθημα δικαίου που ανέχεται η Ελλάδα να είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που δεν έχει ακόμη αξιοποιήσει τη λίστα Λαγκάρντ και πλήθος άλλων λιστών. Που ανέχεται πρώην υπουργός που πιάστηκε στα πράσα

για κολοσσιαίου ποσού φοροδιαφυγή, να ταξιδεύει ελεύθερος.

Που ανέχεται το κουκούλωμα της υπόθεσης Siemens,

των υποβρυχίων, του C4I, των αντισταθμιστικών ωφελημάτων κάθε λογής εξοπλισμών, των Leopard, των θαλλασοδανείων των κομμάτων και άλλων «ων ουκ έστι αριθμός».

Ένα αίσθημα δικαίου που ΔΕΝ ανέχεται, όμως,

το κράτος να εισπράττει περισσότερα από όσα ξοδεύει,

δεν επιτρέπει έναν απλό, σταθερό και διεθνώς ελκυστικό φορολογικό σύστημα,

ακόμη και όταν ξέρει, όπως τώρα που ξέρει,

ότι έτσι μόνο θα φέρει περισσότερα έσοδα για να βοηθήσει τους φτωχούς.

Για αυτή την δήθεν αδικία, αυτή η πολιτική κάστα, που ελπίζει η κρίση να περάσει χωρίς να θίξει το δικό της status quo, ακόμη και όταν έχει κάνει όλους τους άλλους ρημαδιό, δεν σηκώνει μύγα στο φορολογικό σπαθί της.

Πέρα, όμως, από αυτά:

Ποιος δεν θέλει να παράγεται στη χώρα πλούτος;

Ποιος δεν θέλει νέες επενδύσεις και νέες επιχειρήσεις;

Κι αν με τις πράξεις μας, αν με τις αποφάσεις μας,

αν με τις φορολογικές πολιτικές μας, τα πολεμούμε όλα αυτά,

πώς να αντιμετωπίσουμε την έκρηξη της ανεργίας,

πώς να δημιουργήσουμε νέες θέσεις δουλειάς,

πώς να δώσουμε μια σταλιά ελπίδας στα νέα παιδιά:

Γιατί να επιλέγεται από τους πολιτικούς το εύκολο

που είναι η αύξηση των φόρων και όχι το αναγκαίο,

το δίκαιο και το από κάθε άποψη επιβαλλόμενο;

Γιατί τόση αδράνεια απέναντι στη φοροδιαφυγή και το λαθρεμπόριο;

Κυρίες και κύριοι,

Ελπίζω η σημερινή συζήτηση να ανοίξει το δρόμο για ένα απλό

και μακροχρόνια σταθερό φορολογικό σύστημα.

ένα σύστημα που όχι μόνο θα καθιστά γνωστούς τους κανόνες του παιχνιδιού τουλάχιστον για μια δεκαετία,

αλλά θα λειτουργήσει και ως μαγνήτης επενδύσεων.

Ένα σύστημα με κανόνες κοινούς για όλους, γνωστούς εκ των προτέρων.

Ελπίζω η σημερινή συζήτηση να φανεί χρήσιμη

και να είναι το πρώτο βήμα για τη συσπείρωση γύρω από λύσεις

που αποδίδουν πολλαπλώς πολλαπλασίως περισσότερα.

Πέρα από ψευδοδιαχωρισμούς αριστεράς – δεξιάς, μνημονιακών – αντιμνημονιακών, εργαζομένων και εργοδοτών.

Ελπίζω η προσπάθεια αυτή να βρει και άλλους υποστηρικτές

πέρα από το Ελληνοβρετανικό Εμπορικό Επιμελητήριο, το ΙΟΒΕ,

τους μέχρι στιγμής τέσσερις υποστηρικτές

και την Ένωση Νέων Ελλήνων Επιχειρηματιών,

ώστε η πραγματική συζήτηση για την πρόταση

που τεκμηριώνει πέρα από κάθε αμφιβολία αυτή η μελέτη

να πραγματοποιηθεί το ταχύτερο.

Ελπίζω να συμφωνήσουμε πως δεν είναι λίγα

αυτά που φορολογούνται οι Έλληνες,

αλλά αυτά που εισπράττει το κράτος.

Ελπίζω να επικρατήσει η φρόνηση και όχι ο μιθριδατισμός.

Να απαντήσουμε έμπρακτα, βλέποντας πόσα ακόμη

κινδυνεύουμε όλοι να χάσουμε,

αν η Ελλάδα δεν ξαναγίνει από χώρα απέραντης δυστυχίας,

κατάθλιψης, απελπισίας και μαρασμού

ένας λογικός τόπος επιλογής ζωής, εργασίας και δημιουργίας.

Κυρίες και κύριοι, δεν ήταν λίγοι οι πολιτικοί ηγέτες στην ιστορία

που φάνηκαν χρήσιμοι στους λαούς τους

χωρίς να έχουν μάθει στη χαρά της εργασιακής ή επιχειρηματικής δημιουργίας και του κέρδους.

Ήταν όμως άλλες εποχές.

Σήμερα, με την ανεργία των νέων στο 65% και γενικά στο 28%,

με 25% του πληθυσμού στα όρια της φτώχειας

και στην έκτη κατά σειρά χρονιά ύφεσης,

χρειάζονται νέας πάστας ηγέτες.

Χρειάζονται άνθρωποι της δουλειάς και της ευθύνης,

που θεωρούν την πολιτική προσφορά και όχι καριέρα.

Και που θα μπαίνουν σε αυτήν για λίγο, όσο μπορεί να είναι χρήσιμοι

γυρνώντας μετά τη λήξη μιας ή δύο το πολύ θητειών στις δουλειές τους.

Διεθνείς εν δυνάμει επενδυτές, όπως η Google,

θέτουν ως προϋπόθεση οποιασδήποτε επένδυσης

ένα σταθερό φορολογικό σύστημα.

Χωρίς γραφειοκρατία, χωρίς διαφθορά, απλό και ξάστερο.

Η μελέτη, η οποία ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε από ανθρώπους

με βαρύνοντα λόγο, είναι ξεκάθαρη.

Ένας ενιαίος, για όλους, φορολογικός συντελεστής

μπορεί να φέρει στα ταμεία του κράτους ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ τα ίδια έσοδα.

Ο συντελεστής αυτός θα ήταν σήμερα 20% για εισοδήματα μεγαλύτερα των €20.000.

Με αφορολόγητα ετήσια εισοδήματα έως €7.000

και περαιτέρω ελαφρύνσεις για χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους.

Χρειαζόμαστε Εμπιστοσύνη, Δικαιοσύνη, Αποτελεσματικότητα και Ελπίδα.

Την ώρα που διεθνώς βρέχει χρήμα,

Την ώρα που κολοσσιαία ξένα επενδυτικά κεφάλαια

δεν ξέρουν πού να πρωτοεπενδύσουν,

η Ελλάδα, σαν «μικρό Γαλατικό χωριό», κρατάει ομπρέλα.

Ο τόπος διψά για νέες επενδύσεις, νέες επιχειρήσεις, νέες θέσεις δουλειάς.

Ο τόπος διψάει για ένα απλό και διεθνώς ανταγωνιστικό φορολογικό σύστημα.

Προσπαθούμε με τις μικρές μας δυνάμεις να βοηθήσουμε.

Προσπαθούμε να πείσουμε

ΔΕΝ ΗΤΑΝ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΕΛΛΑΔΑ

Ελπίζοντας, από καρδιάς, πως συμβάλλουμε στην εθνική προσπάθεια

για την έξοδο από την κρίση,

τη διασφάλιση μιας νέας προοπτικής,

την αναγέννηση της χαμένης ελπίδας.

Αθήνα 5 Δεκεμβρίου 2013

Χάρης Οικονομόπουλος

Έλληνας Πρόεδρος, Ελληνοβρετανικό Εμπορικό Επιμελητήριο

Παρουσίαση του Αναπληρωτή Καθηγητή Παντείου Πανεπιστημίου και Ερευνητικού Συνεργάτη Ι.Ο.Β.Ε. κ. Νίκου Καραβίτη

ΙΔΡΥΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
FOUNDATION FOR ECONOMIC & INDUSTRIAL RESEARCH
Τ. Καρατάσου 11, 117 42 Αθήνα, Τηλ.: 210 92 11 200-10, Fax: 210 92 33 977, www.iobe.gr
11 T. Karatassou Str., 117 42 Athens, Greece, Tel.: (+30) 210 92 11 200-10, Fax: (+30) 210 92 33 977

FLAT TAX RATES
A Fresh Start?

Νίκος Καραβίτης
Αναπληρωτής Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου
Ερευνητικός Συνεργάτης ΙΟΒΕ

5/12/2013

‘ Nor should the argument seem strange that taxation may be so high as to defeat its object’

John Maynard Keynes
The Collected Writings of John Maynard Keynes
(London: Macmillan, Cambridge University Press, 1972)

Λειτουργίες της φορολογίας

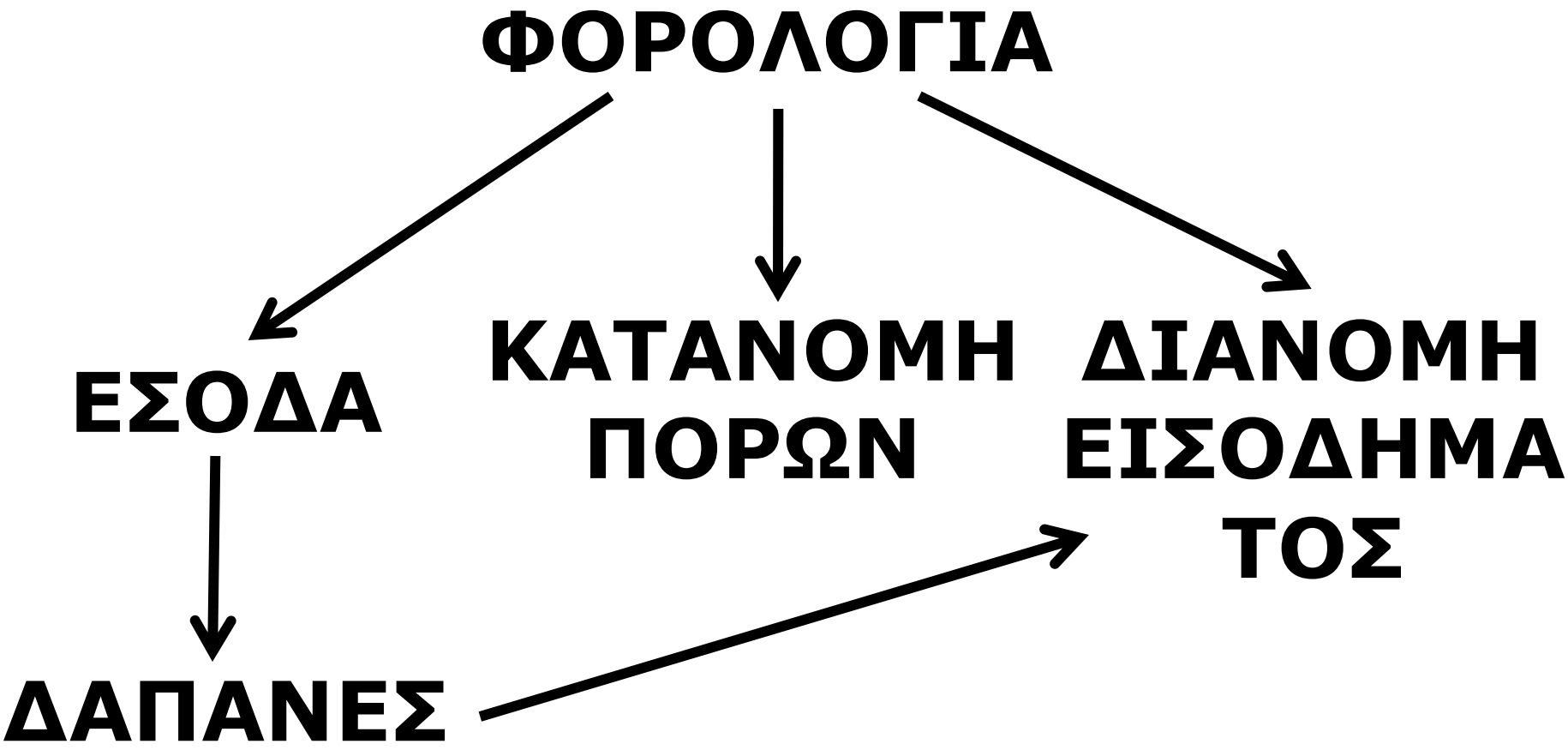

1. Ανεπάρκεια εσόδων

Tax Revenues in the EU (2011 % of GDP)

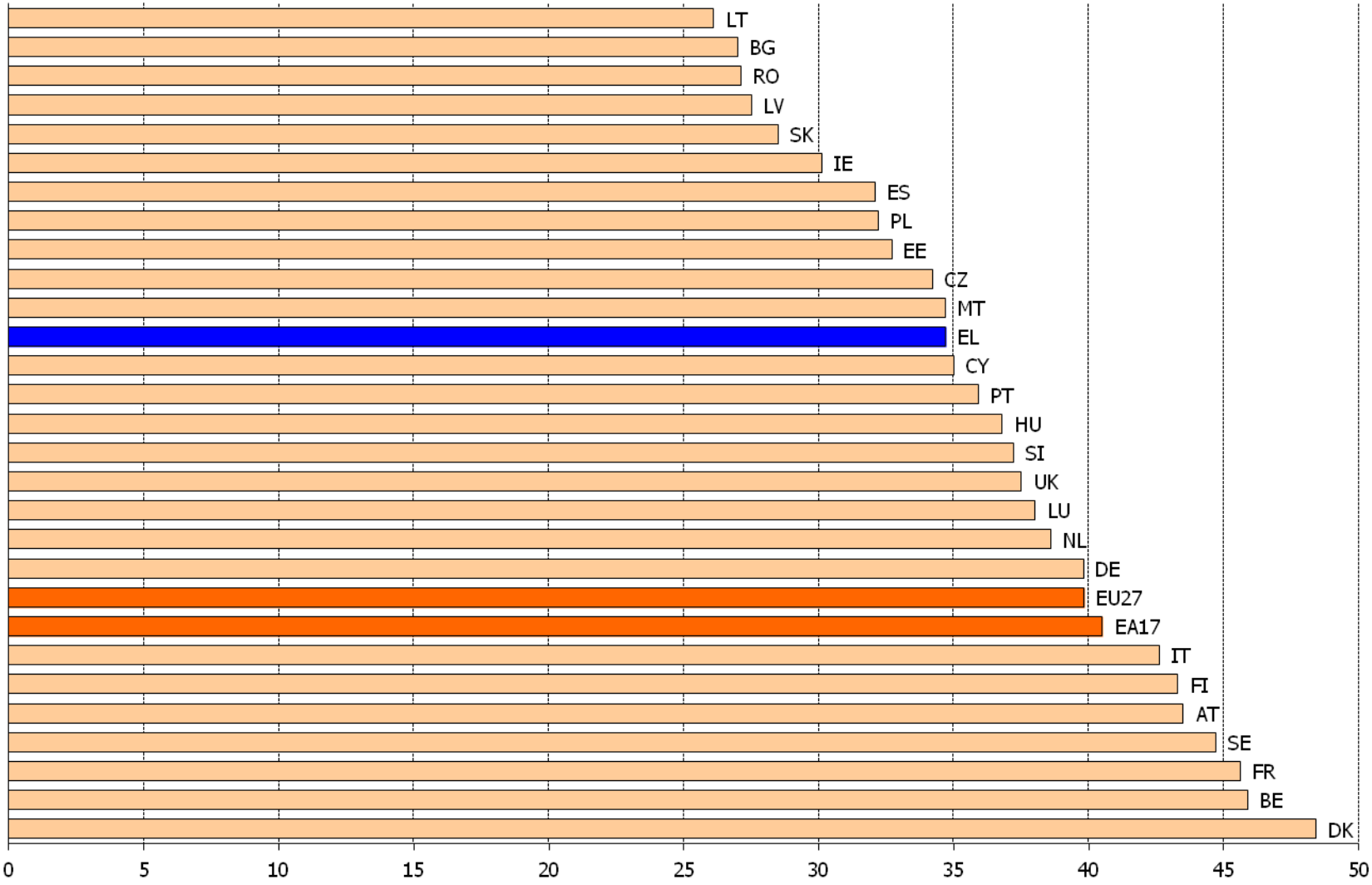

Tax Revenues Adequacy in the EU (2011)

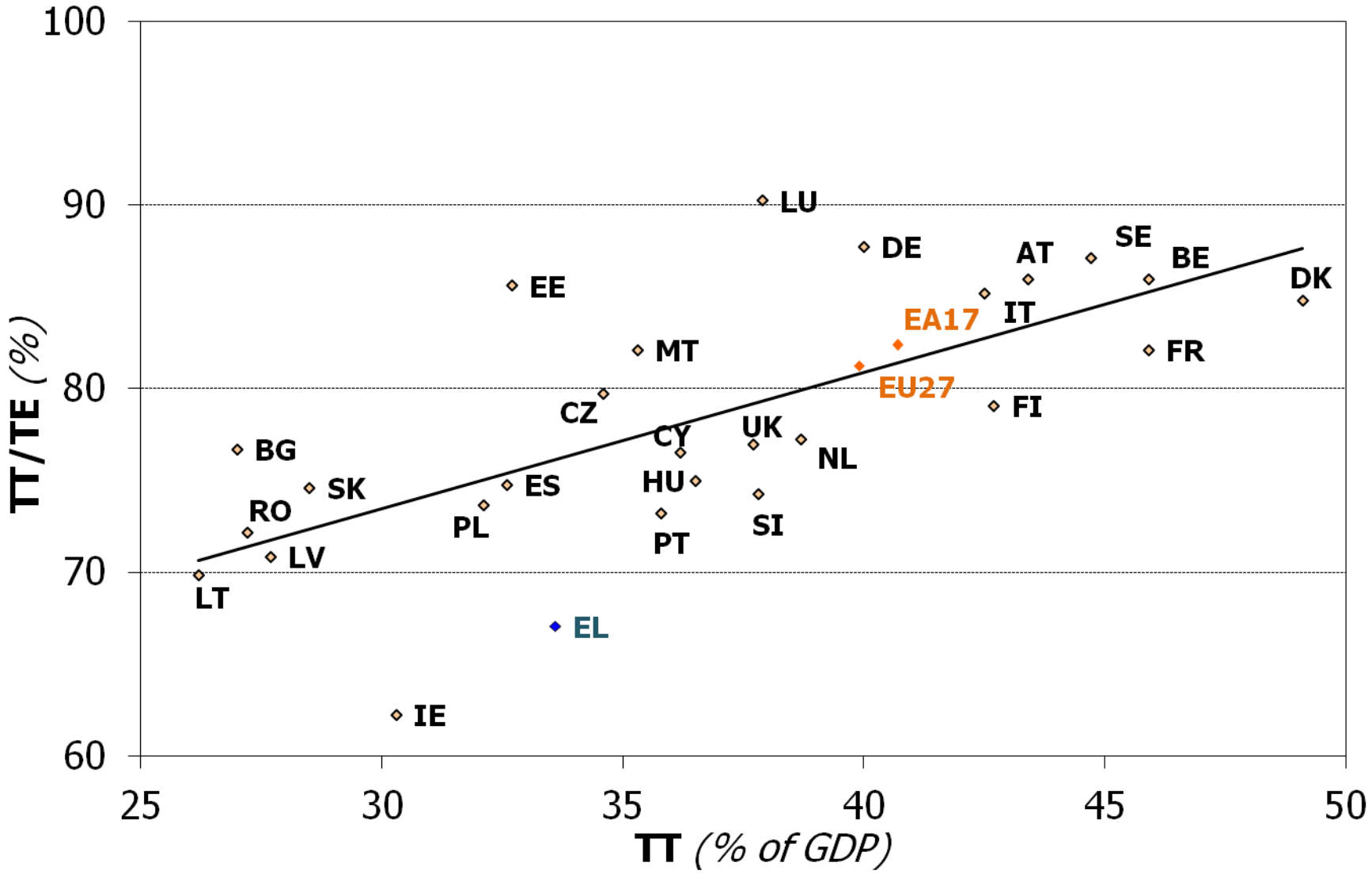

Tax Revenues (% of GDP) in Greece and the Euro area (1995- 2011)

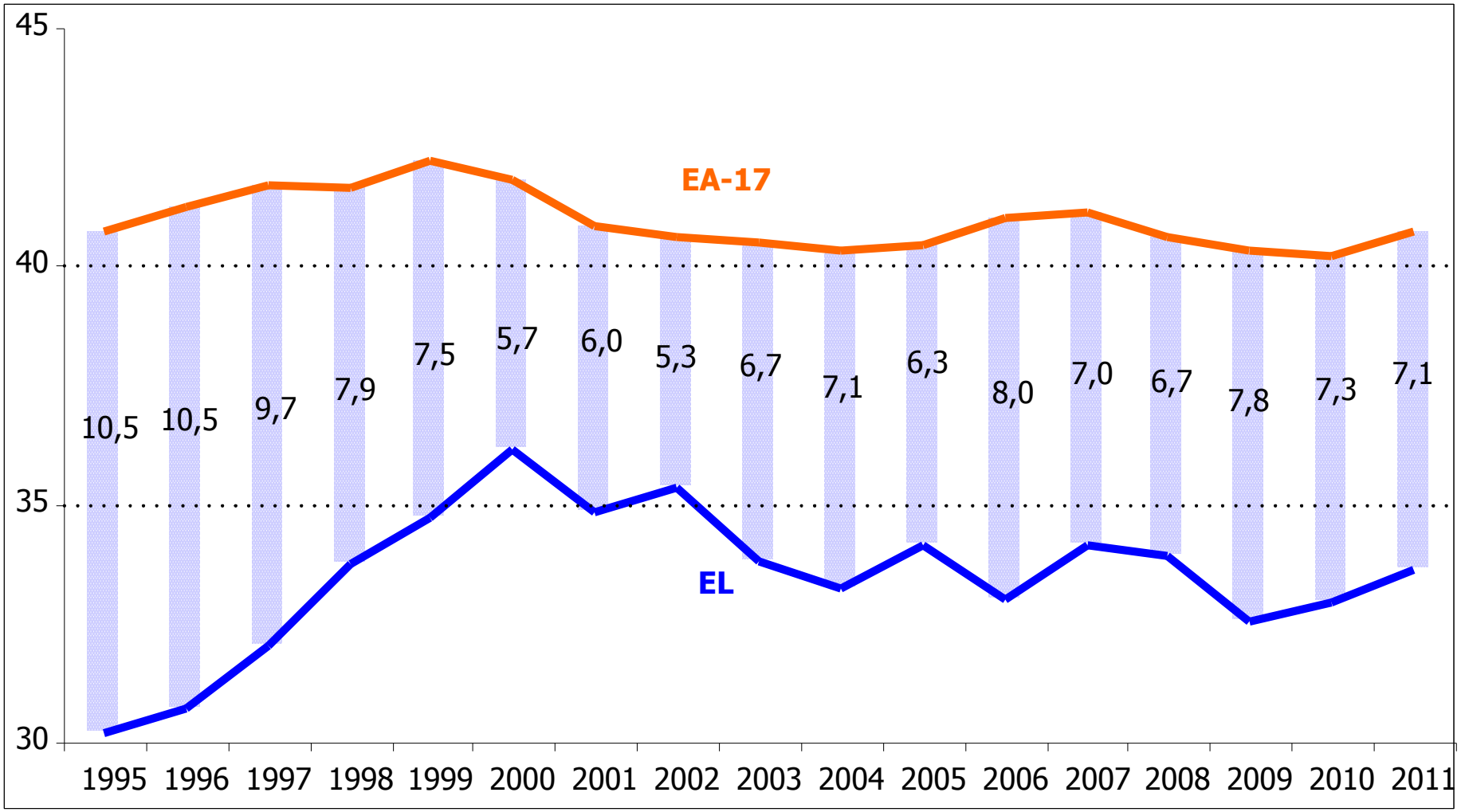

2. Εξάρτηση από έμμεσους φόρους

Structure of Tax Revenues in Greece and the Euro area (2011)

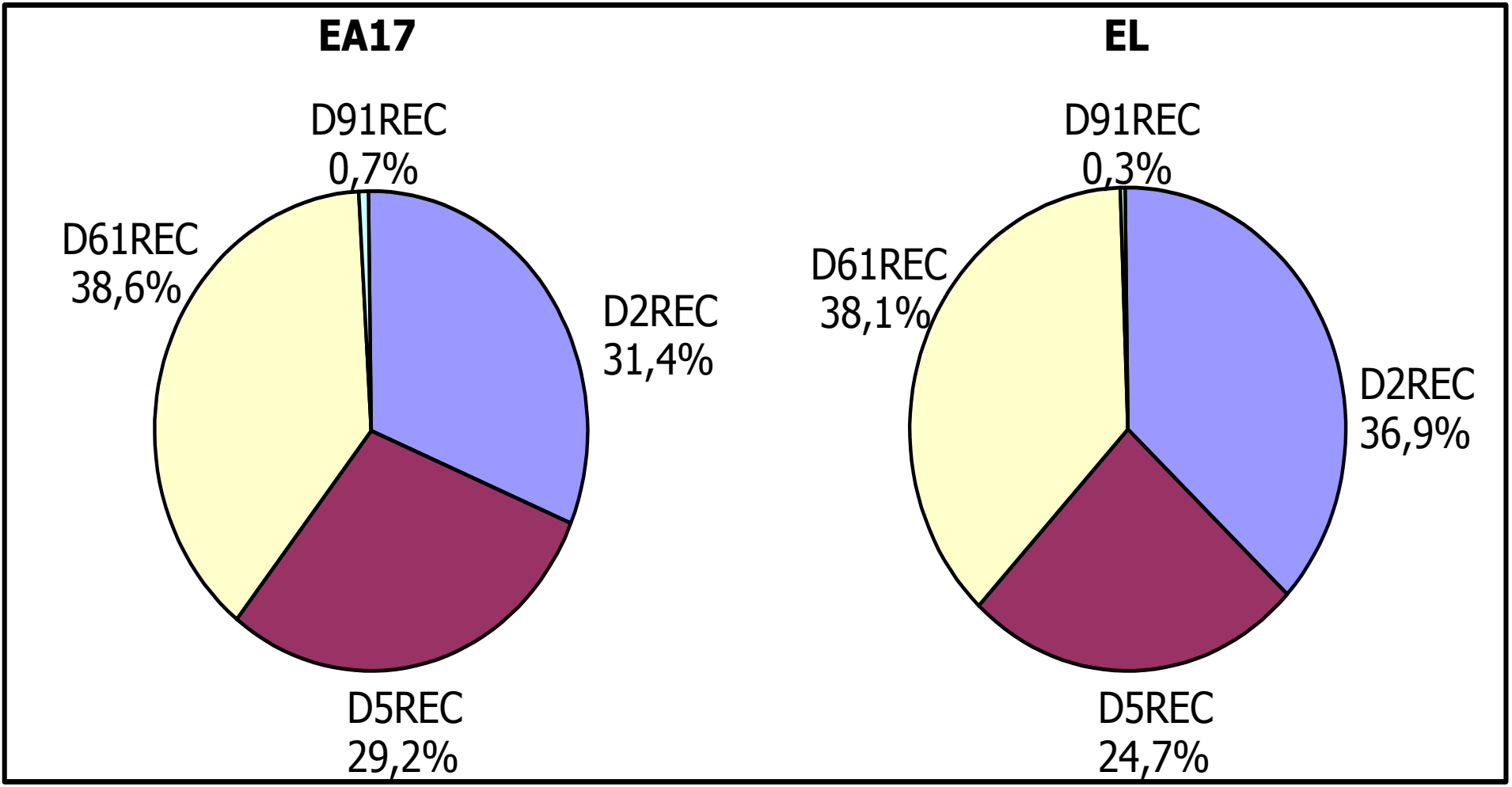

2α. Χαμηλή απόδοση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων…

Personal Income Tax in Greece and the E. U. (% of GDP, 2011)

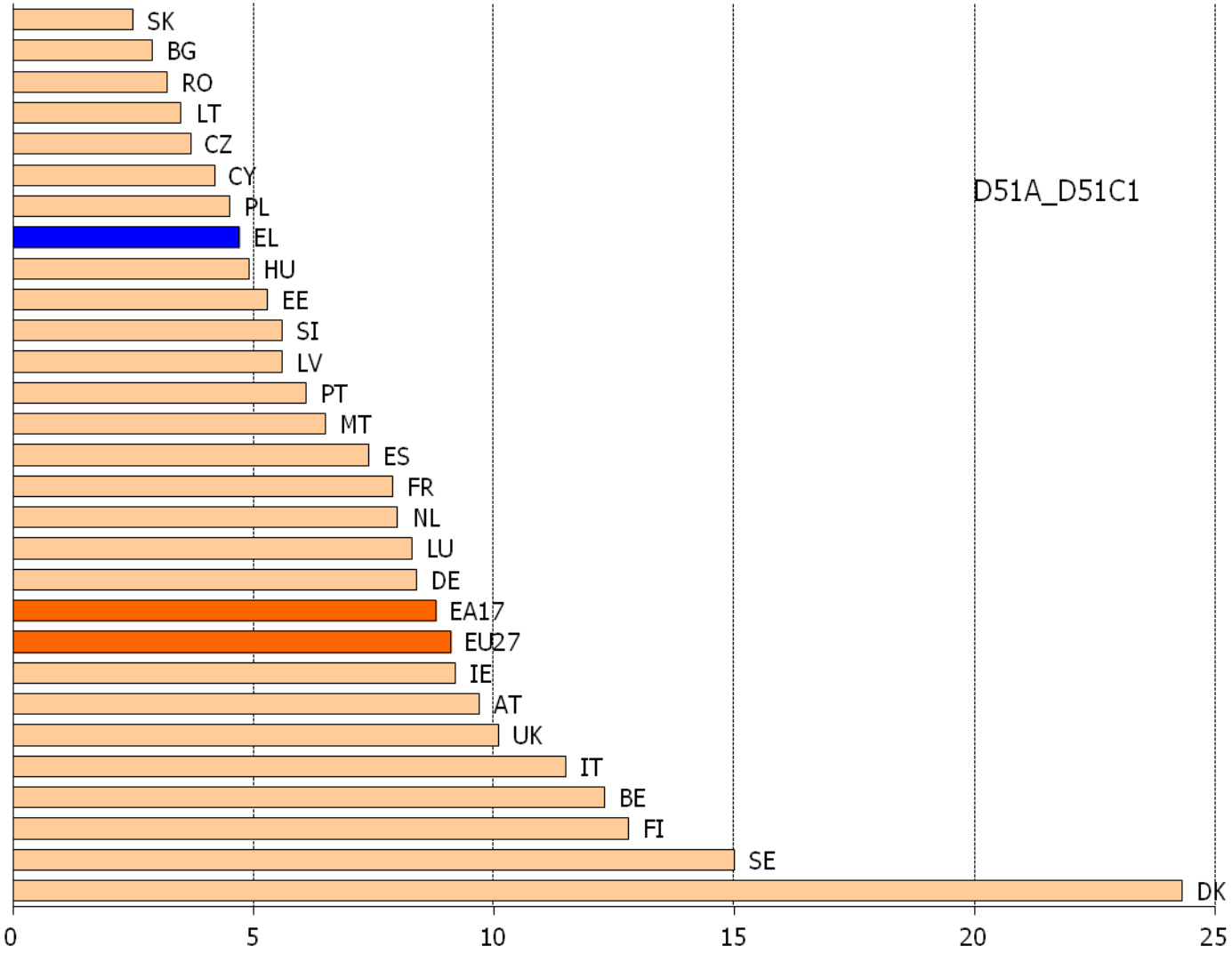

... η οποία συνδυάζεται με χαμηλό μέσο συντελεστή φορολογίας των εισοδημάτων από εργασία ...

Labour Taxation in Greece and the EU (ITR -2010)

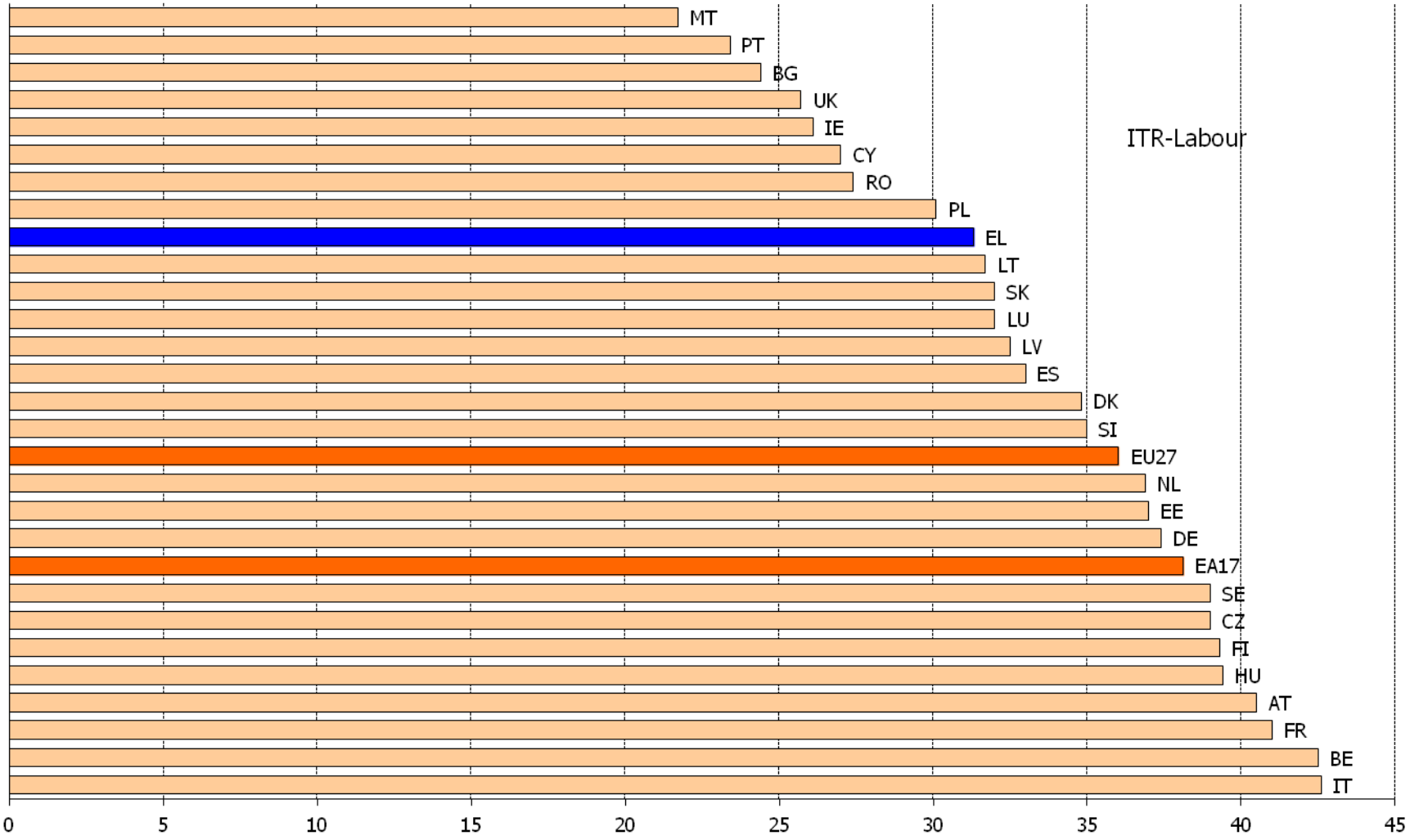

… παρά ότι έχουμε από τους υψηλότερους ανώτερους συντελεστές

Rate	Progressive	Flat
1–10%	Albania, Bosnia-Herzegovina, Bulgaria	Bulgaria, FYROM
11–20%	Isle of Man, Serbia, Ukraine	Belarus, Czech Republic, Guernsey, Hungary, Jersey, Lithuania, Romania, Russia, Slovakia
21–30%	Estonia	Latvia
31–40%	Croatia, Gibraltar, Malta, Poland, Switzerland	
41–50%	Austria, Belgium, Finland, France, Germany, Greece, Iceland, Ireland, Italy, Luxembourg, Norway, Portugal, U.K.	
51%+	Denmark, Netherlands, Spain, Sweden	

Source: KPMG International "Individual Income Tax and Social Security Rate Survey", 2012

2β . Παρόμοια εικόνα παρουσιάζει και ο φόρος Νομικών Προσώπων, χαμηλό μέσο συντελεστή…

Capital ITR in Greece and the E.U. (2010)

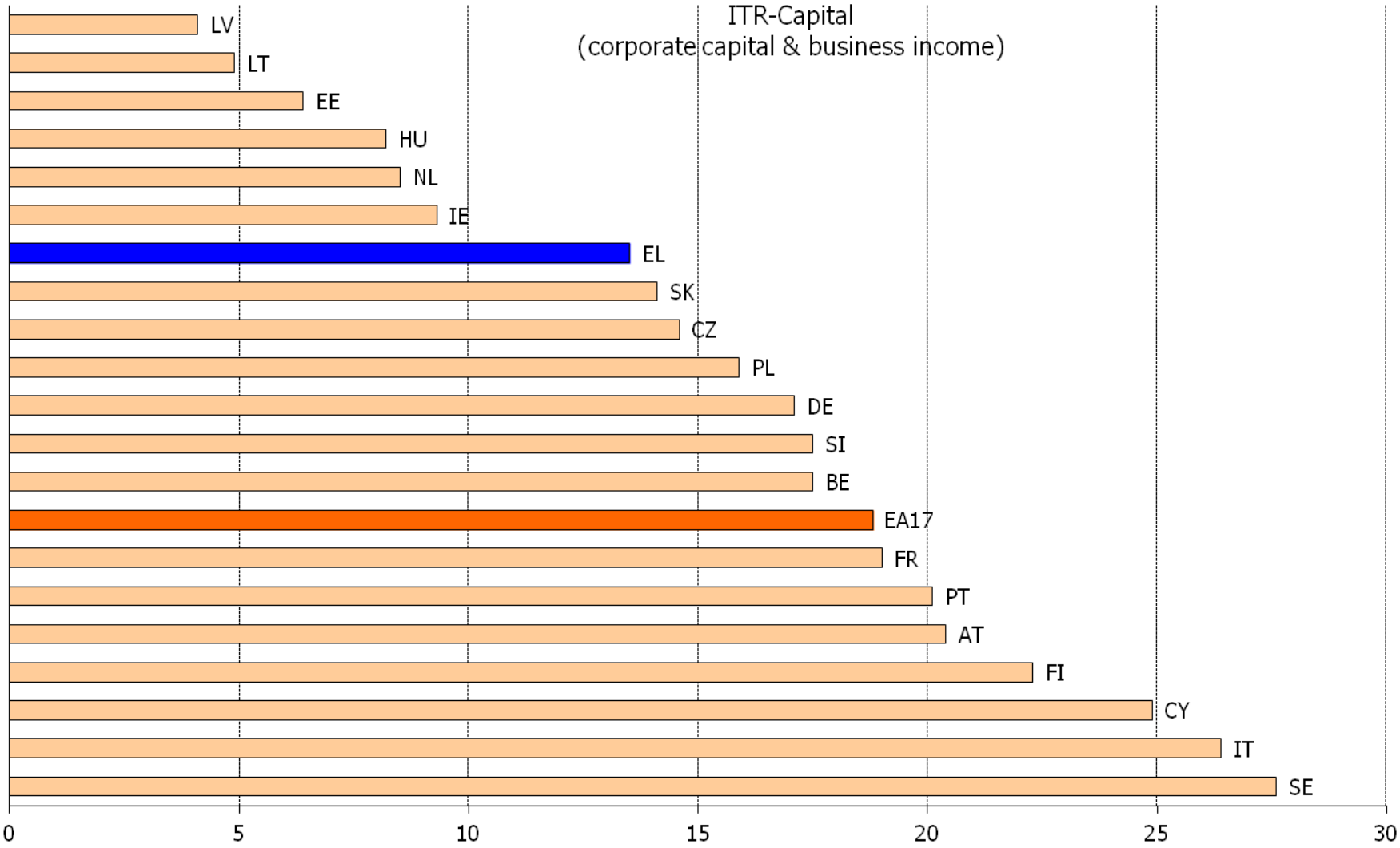

… και υψηλό ονομαστικό συντελεστή

Corporate Statutory Rates in Greece and the E.U. (2012)

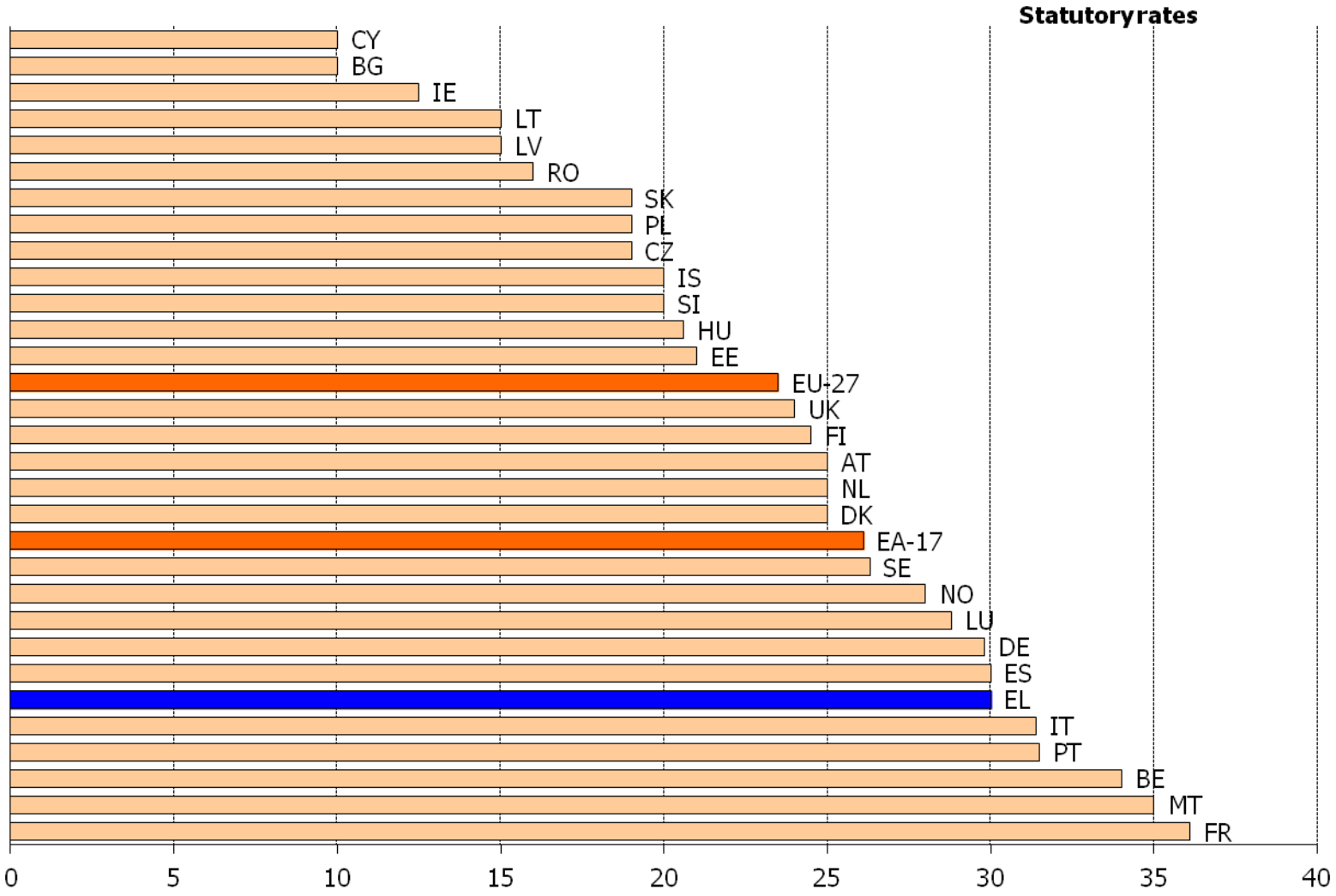

Η κατανομή του φορολογικού βάρους στα νοικοκυριά

The distribution of incomes and taxes of households (2011)

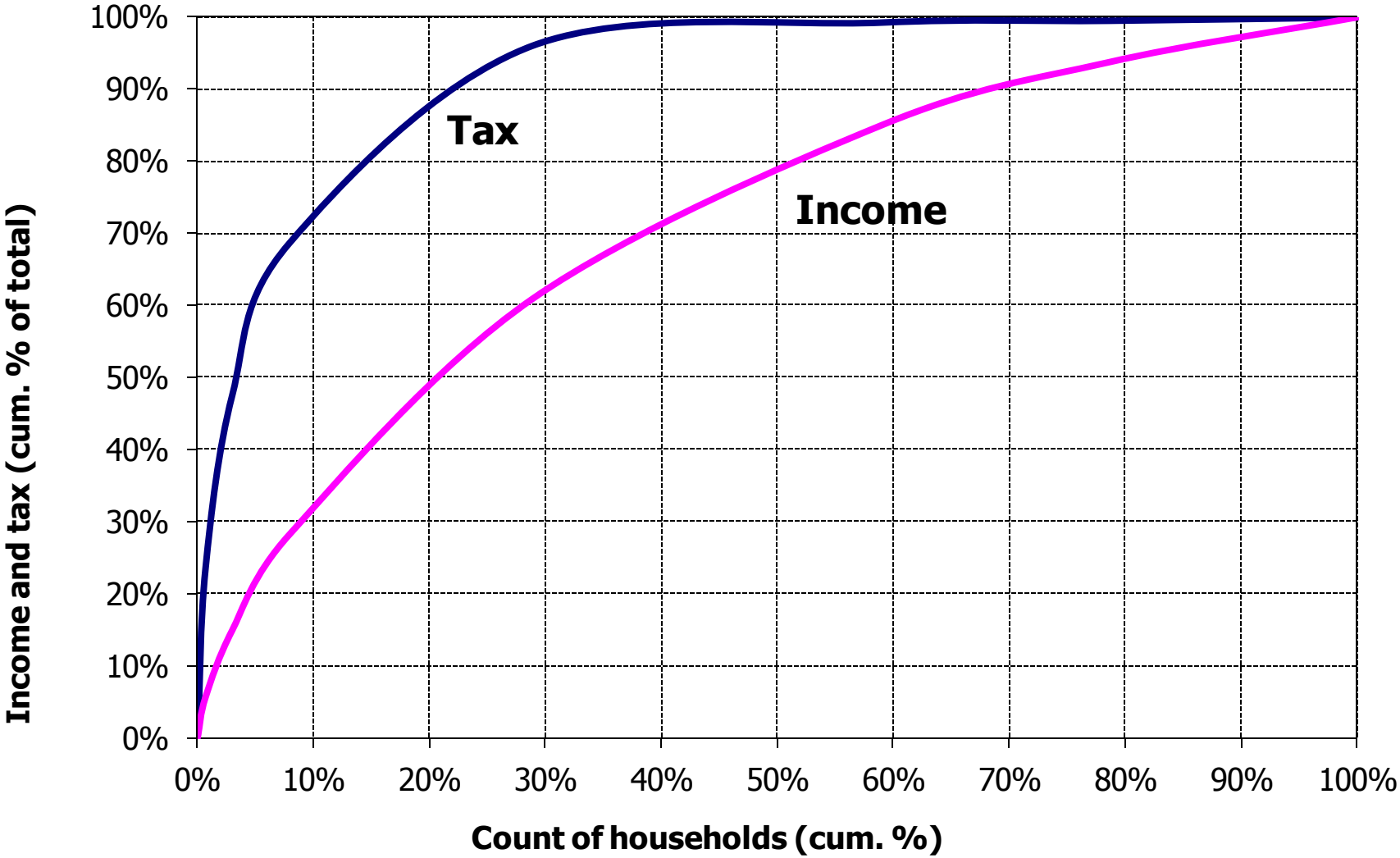

Η αναποτελεσματικότητα των κοινωνικών δαπανών στη διανομή εισοδήματος

The effectiveness of social transfers (2011)

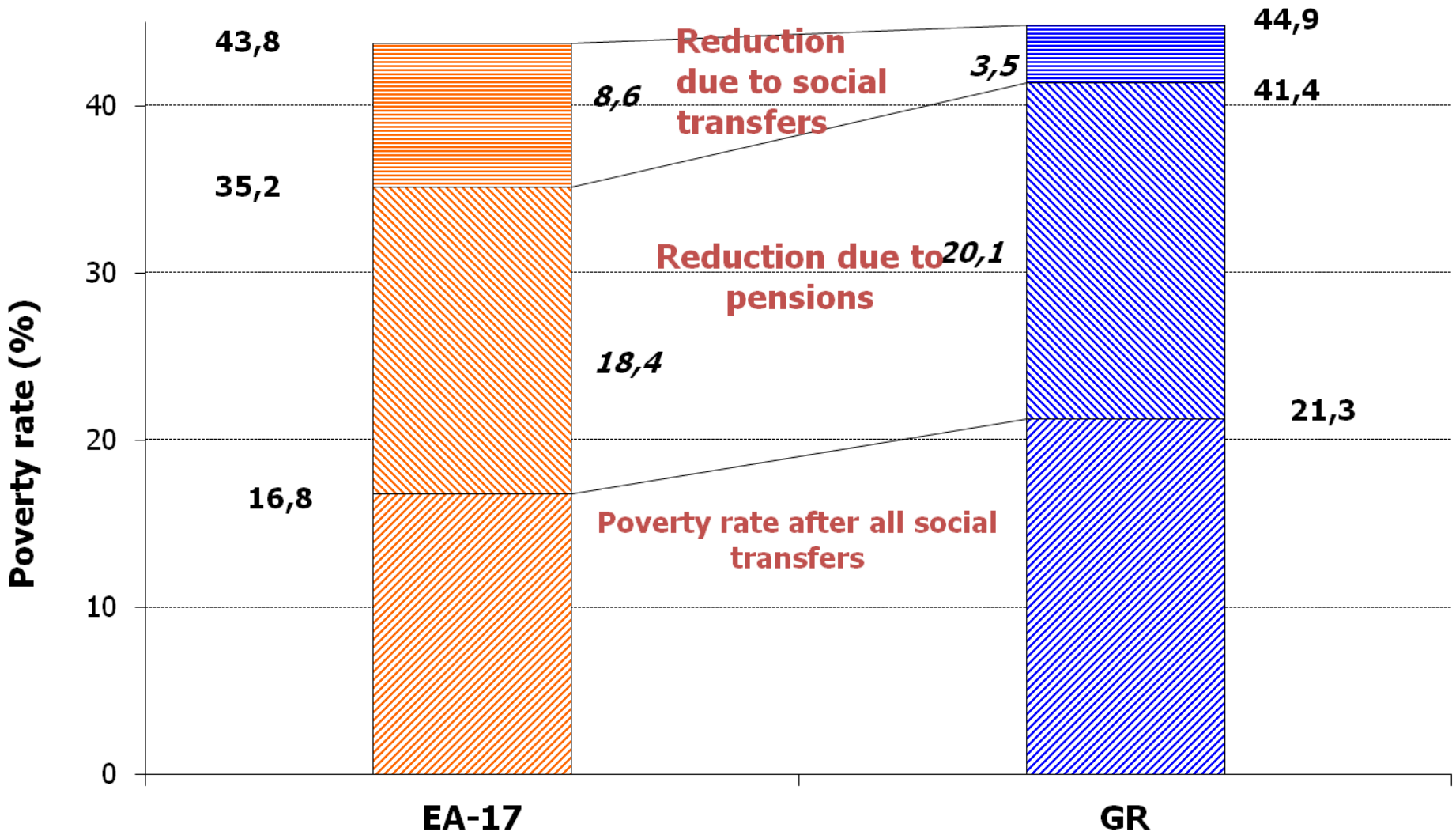

Τι είναι ο γραμμικός φόρος;

Βασικά χαρακτηριστικά

- Φορολογία εισοδημάτων που δεν αποταμιεύονται.
- Φορολογία μια μόνο φορά, κοντά στην πηγή.
- Ίση φορολόγηση για εισοδήματα διαφορετικών πηγών.
- Ίση φορολόγηση για εισοδήματα της ίδιας πηγής.
- Δύο είδη εισοδημάτων
  - Μισθοί-συντάξεις (Φ.Π.)
  - Επιχειρηματικά (Ν.Π.)
- Φορολογία όλων των εισοδημάτων που αποκτώνται στη χώρα.

Βασικά πλεονεκτήματα

- Απλότητα (ελάχιστες φοροαπαλλαγές, αποσβέσεις 100%, ελάχιστη νομοθετική ρύθμιση).
- Διαφάνεια και ίση μεταχείριση (τα εισοδήματα φορολογούνται σύμφωνα με τη δραστηριότητα- εργασία και κεφάλαιο- με ίδιους συντελεστές).
- Καθόλου φοροαποφυγή (μη μετατόπιση φόρου ή μεταφορά στο εξωτερικό).

Βασικά μειονεκτήματα

- Έλλειψη «δικαιοσύνης».
- Ανεπαρκής εμπειρική ανάλυση για τη συνεισφορά στη μεγέθυνση.

Πότε είναι δίκαιη η φορολογία;

- Το ερώτημα της απόλυτης ή οριακής θυσίας είναι μάλλον φιλοσοφικό.
- Η δικαιοσύνη έχει καλύτερους τρόπους να φτάσει στους πολίτες (υψηλότερα εισοδήματα - στοχευόμενες δημόσιες δαπάνες).

Η φορολογική μεταρρύθμιση του 2013 έχει στοιχεία του γραμμικού συστήματος …

- Φορολόγηση όλων των εισοδημάτων.
- Διάκριση εισοδημάτων και όχι προσώπων.
- Ίση φορολόγηση εισοδημάτων της ίδιας πηγής (σχεδόν).
- Αντικατάσταση (σχεδόν όλων) των φοροαπαλλαγών με στοχευόμενες δαπάνες.
- Λιγότεροι συντελεστές

… έχει και σημαντικές διαφορές

- Τα «σχεδόν».
  - Υψηλότερη φορολόγηση της εργασίας από το κεφάλαιο.
  - Διατήρηση αυτοτελούς φορολόγησης για κάποια εισοδήματα εργασίας.
  - Προτιμησιακή μεταχείριση για κάποια επιχειρηματικά εισοδήματα.
- Υψηλοί συντελεστές

Προς ποια κατεύθυνση είναι το φορολογικό μέλλον;

- Αφού κάναμε βήματα προς μία κατεύθυνση, θα είναι αναποτελεσματικό να γυρίσουμε προς τα πίσω.
- Χρειάζονται σταδιακά βήματα. Οι αλλαγές πρέπει να απορροφώνται από τους φορολογούμενους. Η συνεχής αλλαγή συστημάτων δεν προσφέρεται για σταθερότητα της οικονομίας.

Υπάρχουν εμπόδια;

- Ένα γραμμικό σύστημα δεν μπορεί να αποσκοπεί στη μεγιστοποίηση των εσόδων (υψηλοί μέσοι συντελεστές).
- Οι αδυναμίες του συστήματος, που οδηγούν σε φοροδιαφυγή, πρέπει ούτως ή άλλως να κλείσουν και αυτό απαιτεί αναβάθμιση της φορολογικής διοίκησης (η διοίκηση να υποστηρίζει το σύστημα και όχι το αντίθετο).
- Οι δημόσιες δαπάνες, ιδιαίτερα οι κοινωνικές, θα πρέπει να αυξήσουν κατακόρυφα την αποτελεσματικότητά τους, ώστε να επιτυγχάνεται η επιθυμητή αναδιανομή εισοδήματος.
- Δεν είναι εύκολη η μετάβαση σε μια φορολογική λογική, διαφορετική από αυτή που έχει καλλιεργηθεί εδώ και δεκαετίες.

- Ομάδες πίεσης και «πολιτικό κόστος».
- Διεθνής πίεση κατά της φορολογικής ανταγωνιστικότητας.
- Ανάγκη ευθυγράμμισης με το ασφαλιστικό σύστημα.

Είναι ένας γραμμικός φόρος βιώσιμος;

- ΝΑΙ, επειδή
  - Είναι κοινωνικά αποδεκτός (αν όχι επιθυμητός), εφ' όσον μπορεί να παρουσιάζει προοδευτικότητα. Ακόμα περισσότερο αν συνδυάζεται με ένα αποτελεσματικό σύστημα κοινωνικών δαπανών.
  - Είναι αποτελεσματικός οικονομικά, εφ' όσον οι στρεβλώσεις που από τη φύση του επιβάλλει ένα φορολογικό σύστημα, είναι ίδιες για όλους.
  - Μπορεί να οδηγήσει σε επάρκεια εσόδων και να συμβάλλει στη δημοσιονομική σταθερότητα.

Παρουσίαση του Αναπληρωτή Καθηγητή Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μάνου Ματσαγγάνη

Οικονομική ανάκαμψη, κοινωνική συνοχή και φορολογική πολιτική

Μάνος Ματσαγγάνης

Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Ίδρυμα Οικονομικών & Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ)
Ελληνοβρετανικό Εμπορικό Επιμελητήριο

«Φορολογική μεταρρύθμιση: η πρόκληση του flat tax»

Πέμπτη 5 Δεκεμβρίου 2013

ΟΜΑΔΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΣΟΕΕ 1920

υψηλή / προοδευτική φορολογία (1)

- τυπικό επιχείρημα: οι υψηλοί / προοδευτικοί φόροι αντιστρατεύονται την οικονομική μεγέθυνση

- <u>όμως</u>: οι χώρες που μείωσαν τους φορολογικούς συντελεστές δεν γνώρισαν ταχύτερη ανάπτυξη από τις χώρες που δεν το έκαναν

υψηλή / προοδευτική φορολογία (2)

- κρίσιμη παράμετρος: ελαστικότητα δηλωθέντος εισοδήματος

  - ε_1 προσφορά εργασίας
  - ε_2 φορολογική συμμόρφωση
  - ε_3 προσοδοθηρία / διαπραγματευτική ισχύς υψηλών εισοδημάτων

υψηλή / προοδευτική φορολογία (3)

- συνεπώς

- ε_1 υπερτιμάται → υψηλότεροι φορολογικοί συντελεστές είναι συμβατοί με την οικονομική μεγέθυνση

- ε_2 απαιτεί καταπολέμηση φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής (διεύρυνση φορολογικής βάσης, κατάργηση ειδικών διατάξεων, ενιαία φορολόγηση εισοδημάτων ανεξαρτήτως προέλευσης)

- ε_3 πολιτικό πρόβλημα (απαιτεί πολιτική αντιμετώπιση)

υψηλή / προοδευτική φορολογία (4)

- βιβλιογραφία

- Diamond P. & Saez E. (2011) The Case for a Progressive Tax: From Basic Research to Policy Recommendations. Journal of Economic Perspectives 25 (4) 165–190.

- Piketty T., Saez E. & Stantcheva S. (2011/2013) Optimal Taxation of Top Labor Incomes: A Tale of Three Elasticities. NBER Working Paper No. 17616 (November 2011, revised March 2013).

- Saez E., Slemrod J. & Giertz S.H. (2012) The Elasticity of Taxable Income with Respect to Marginal Tax Rates: A Critical Review. Journal of Economic Literature 50 (1) 3-50.

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- «αμφιλεγόμενη επιδίωξη»

- «εάν υπάρχουν αναδιανεμητικοί στόχοι, το κατάλληλο εργαλείο για την επίτευξή τους δεν είναι η φορολογική πολιτική αλλά η πολιτική δαπανών (π.χ. κοινωνική πολιτική)»

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- «αμφιλεγόμενη επιδίωξη»

- «εάν υπάρχουν αναδιανεμητικοί στόχοι, το κατάλληλο εργαλείο για την επίτευξή τους δεν είναι η φορολογική πολιτική αλλά η πολιτική δαπανών (π.χ. κοινωνική πολιτική)»

ανισότητα
επίσημα δεδομένα

- EU-SILC 2012 για εισοδήματα 2011 (τα πιο πρόσφατα στοιχεία)

- αποτελέσματα για το 2011 σε σχέση με το 2009

  - δείκτης Gini +4%

  - S80/S20 +16%

  - S80/S20: από 5,6 (2009) σε 6,5 (2011)

ανισότητα
εκτιμήσεις μικροπροσομοίωσης

- European tax-benefit model EUROMOD (βλ. www.paru.gr)

- αποτελέσματα για το 2013 σε σχέση με το 2009

- δείκτης Gini +10%

- S80/S20 +38%
- S80/S20: από 5,3 (2009) σε 7,3 (2013)

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- «αμφιλεγόμενη επιδίωξη»

- «εάν υπάρχουν αναδιανεμητικοί στόχοι, το κατάλληλο εργαλείο για την επίτευξή τους δεν είναι η φορολογική πολιτική αλλά η πολιτική δαπανών (π.χ. κοινωνική πολιτική)»

φτώχεια
επίσημα δεδομένα

- EU-SILC 2012 για εισοδήματα 2011 (τα πιο πρόσφατα στοιχεία)

- αποτελέσματα για το 2011 σε σχέση με το 2009

  - μέσο διαθέσιμο εισόδημα -24%
  - όριο σχετικής φτώχειας -20%

  - αριθμός ατόμων κάτω από το όριο σχετικής φτώχειας +15%
  - αριθμός παιδιών κάτω από το όριο σχετικής φτώχειας +19%

φτώχεια
εκτιμήσεις μικροπροσομοίωσης

- European tax-benefit model EUROMOD (βλ. www.paru.gr)

- αποτελέσματα για το 2013 σε σχέση με το 2009

- % κάτω από το σταθερό όριο φτώχειας (2009) >40%

- % πληθυσμού κάτω από ένα όριο ακραίας φτώχειας ≈12%
- % *παιδιών* κάτω από ένα όριο ακραίας φτώχειας ≈20%
- % *ανέργων* κάτω από ένα όριο ακραίας φτώχειας ≈25%

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- *«αμφιλεγόμενη επιδίωξη»;*

- η ανισότητα και η φτώχεια έχουν αυξηθεί πολύ τα τελευταία χρόνια
  - ιδίως από το 2012

- η εξέλιξη αυτή υπονομεύει την εμπιστοσύνη στους θεσμούς, την κοινωνική συνοχή και την πολιτική σταθερότητα
  - και συνεπώς υποσκάπτει την ανάκαμψη

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- *«εάν υπάρχουν αναδιανεμητικοί στόχοι, το κατάλληλο εργαλείο για την επίτευξή τους δεν είναι η φορολογική πολιτική αλλά η πολιτική δαπανών (π.χ. κοινωνική πολιτική)»;*

κοινωνική πολιτική

- σοβαρά κενά κοινωνικής προστασίας

- άνεργοι (2013q2) 1.350.000

- δικαιούχοι επιδομάτων ΟΑΕΔ (2013q2) 185.000

- ποσοστό κάλυψης <14%

spending review 2013-2014

- συνολική δημοσιονομική προσαρμογή (Α)
  - μείωση δαπανών €9,6 δις
  - αύξηση φόρων €3,9 δις

- κοινωνική προστασία (Β)
  - μείωση δαπανών €6,1 δις
  - αύξηση κοινωνικών εισφορών €0,7 δις

- συμβολή του (Β) στο (Α) +50%

κοινωνική πολιτική 2013-2014

- 4 νέα μέτρα ενίσχυσης του κοινωνικού δικτυού ασφαλείας
  - ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων
  - επίδομα ανεργίας σε ελεύθερους επαγγελματίες και ανεξάρτητα απασχολούμενους
  - διεύρυνση κριτηρίων επιλεξιμότητας του επιδόματος μακροχρόνιας ανεργίας
  - πιλοτική εφαρμογή ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος

κοινωνική πολιτική 2013-2014

- ενίσχυση του κοινωνικού δικτυού ασφαλείας;
  - περιορισμένες πιστώσεις
    - €1 για κάθε €20 εξοικονόμησης
    - €35 εκατ. για επίδομα μακροχρόνιας ανεργίας αρκετά για 14.500 δικαιούχους
  - σοβαρά προβλήματα σχεδιασμού, διοικητικής προετοιμασίας κτλ.
  - περιορισμένη συμβολή στην κάλυψη των κενών κοινωνικής προστασίας

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- «αμφιλεγόμενη επιδίωξη»

- η φορολογική πολιτική δεν πρέπει να παραγνωρίζει ότι σήμερα η μείωση των εισοδηματικών ανισοτήτων είναι επείγουσα επιδίωξη

- η βελτίωση της κοινωνικής συνοχής είναι αναγκαία προϋπόθεση ώστε να είναι βιώσιμη η ανάκαμψη

φορολογία και αναδιανομή

- αναδιανομή εισοδήματος

- «εάν υπάρχουν αναδιανεμητικοί στόχοι, το κατάλληλο εργαλείο για την επίτευξή τους δεν η φορολογική πολιτική αλλά η πολιτική δαπανών (π.χ. κοινωνική πολιτική)»

- η φορολογική πολιτική δεν πρέπει να παραγνωρίζει ότι η αντιμετώπιση του κοινωνικού προβλήματος απαιτεί γενναία στροφή στην κοινωνική πολιτική

- η στροφή αυτή είναι όχι μόνο επιθυμητή, αλλά και απολύτως εφικτή στο πλαίσιο των δημοσιονομικών δεσμεύσεων της χώρας

Ομιλία του Διευθύνων Συμβούλου της Ernst & Young Ελλάδας

κ. Παναγιώτη Παπάζογλου

ΙΟΒΕ – Ελληνοβρετανικό Επιμελητήριο

Φορολογική μεταρρύθμιση:

Αξιολογώντας την πρόκληση του flat tax

Το επόμενο βήμα στη φορολογική αναμόρφωση

Θα ήθελα ξεκινώντας να αναφερθώ στους λόγους που η παρούσα φορολογική αναμόρφωση καθίσταται περισσότερο από ποτέ επιτακτική καθώς και στα θέματα που αυτή καλείται να αντιμετωπίσει.

Η σχεδόν ετήσια αλλαγή του φορολογικού νόμου που καταργεί ή συμπληρώνει παλαιότερες διατάξεις, εισάγοντας νέες που είναι αλληλοαναιρούμενες χωρίς ξεκάθαρες απαντήσεις δημιουργεί αβεβαιότητες και ασάφειες. Οι ασάφειες αυτές δίνουν την σκυτάλη στην γραφειοκρατία η οποία με τη σειρά της αιχμαλωτίζει τους πολίτες και τους καθιστά έρμαια κατά περίπτωση ερμηνειών. Είναι γνωστές σε όλους μας οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι που εκδίδονται (δεν ξέρω πόσες κάθε μήνα) και αυτές που αναμένεται να εκδοθούν προκειμένου να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της νομοθεσίας.

Το κόστος της αναποτελεσματικότητας είναι τεράστιο και δεν ξέρω αν έχει γίνει μέχρι σήμερα κάποια μελέτη για να το μετρήσει. Η μελέτη αυτή θα πρέπει να λάβει υπόψιν της το χρόνο που σπαταλάται από φυσικά και νομικά πρόσωπα προκειμένου να μην βρεθούν υπόλογα για κάτι που δεν ευθυνονται και τον παραγωγικό χρόνο που χάνεται σε ουρές στις εφορίες για χαρτιά και εξηγήσεις . Το σημαντικότερο όμως κόστος από όλα είναι σίγουρα μετρήσιμο. Είναι η δαπάνη συντήρησης της γραφειοκρατείας και ο μηχανισμός που είναι αναγκασμένη η πολιτεία να διατηρεί προκειμένου να διαχειρίζεται το πολυδαίδαλο σύστημα.

Είναι σίγουρο ότι έχουν γίνει και γίνονται σημαντικά βήματα για να λυθούν τα προβλήματα αυτά και είναι βέβαιο ότι η νέα φορολογική μεταρρύθμιση συμβάλλει στην επίτευξη του σκοπού αυτού.

Κατά την μακρά πορεία μας ως ελεγκτές και σύμβουλοι επιχειρήσεων έχουμε βιώσει πολλές φορολογικές αναμορφώσεις (εντός και εκτός εισαγωγικών). Μεταξύ αυτών, η φορολογική αναμόρφωση που ξεκίνησε με το φορολογικό νόμο (ν. 4110) στις αρχές του έτους και συνεχίστηκε με τον νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ο οποίος ψηφίστηκε τον Ιούλιο – ν. 4172), δικαίως διεκδικεί τα σκήπτρα της πλέον τολμηρής και φιλόδοξης μεταρρύθμισης στον τομέα της φορολογίας.

Έχουμε επιλέξει να στεκόμαστε θετικά απέναντι σε κάθε προσπάθεια που κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Για αυτό θέλω να δώσω ιδιαίτερη έμφαση στα σημεία εκείνα που αντιμετωπίζουν κάποιες από τις χρόνιες παθογένειες του φορολογικού μας συστήματος:

- Ο ισχύων Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος μόνο κατ' ευφημισμό αποτελεί Κώδικα. Επί της ουσίας αποτελεί τη συρραφή δύο διαφορετικών κωδίκων - των φυσικών και των νομικών προσώπων- αμφότερα νομοθετήματα της

δεκαετίας του `50. Η όποια συνοχή είχε το ενιαίο νομοθέτημα κατά τη συρραφή του (το 1992) απωλέσθηκε σταδιακά με τις αναρίθμητες τροποποιήσεις που υπέστη στην πορεία. Ένας τουλάχιστον μείζων φορολογικός νόμος και ορισμένοι ακόμη μικτότερης έκτασης -αλλά όχι πάντα ήσσονος σημασίας- κατ' έτος επί 20 έτη. Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος αποτελεί ένα ενιαίο κείμενο με δομή και λογική, ο οποίος ακολουθεί σε μεγάλο βαθμό τις σύγχρονες τάσεις που επικρατούν στη διεθνή φορολογία αλλά και τη σχετική ορολογία, ενώ συμμορφώνεται προς το Ευρωπαϊκό Δίκαιο.

- Η ανεξάντλητη περιπτωσιολογία του ισχύοντος Κώδικα – οι ειδικές διατάξεις για το ακαθάριστο εισόδημα που αποκτούν οι πράκτορες κρατικών λαχείων ή οι ανθοπώλες είναι μόνο δύο από τα πολλά γλαφυρά παραδείγματα- αντικαθίσταται με κανόνες γενικής εφαρμογής.

- Τρίτο θετικό σημείο είναι η υιοθέτηση αντικαταχρηστικών κανόνων όπως τα λεγόμενα CFC rules ή οι διατάξεις περί κατοικίας των νομικών προσώπων με βάση την έδρα της πραγματικής διοίκησης και διάφορες άλλες επιμέρους διατάξεις. Αυτές οι διατάξεις σε συνδυασμό με το γενικό αντικαταχρηστικό κανόνα που θεσπίζεται με τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, δημιουργούν το απαραίτητο πλαίσιο για την αντιμετώπιση πρακτικών μεταφοράς κερδών σε χώρες με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές.

  Ωστόσο, στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψετε μια μικρή παρένθεση – ο ρόλος των φορολογικών αρχών είναι σε κάθε περίπτωση κρίσιμος – αλλά ειδικά σε ό,τι αφορά στην εφαρμογή τέτοιου είδους κανόνων θα πρέπει η ηγεσία του Υπουργείου να διασφαλίσει πρωτίστως την άρτια εκπαίδευση των ανθρώπων που θα κληθούν να εφαρμόσουν τα εν λόγω μέτρα αλλά και την νηφάλια και συνετή στάση τους έτσι ώστε οι κανόνες αυτοί να παραμείνουν αντικαταχρηστικοί και να μη μετατραπούν σε «αντι-επιχειρηματικοί».

- Τελευταίο θετικό σημείο είναι η υιοθέτηση ενός εν μέρει flat tax συστήματος: το εισόδημα από μισθούς και συντάξεις εξακολουθεί να φορολογείται με προοδευτική κλίμακα. Ωστόσο, τα λοιπά εισοδήματα, όπως τόκοι, μερίσματα και γενικά εισόδημα από την εκμετάλλευση κεφαλαίου ή από υπεραξία φορολογούνται με ενιαίο συντελεστή, κατά κανόνα 10% ή 15% (με κάποιες εξαιρέσεις βέβαια).

Θα πρέπει όμως να γυρίσουμε στα βασικά και να εστιάσουμε στους στόχους που πρέπει να επιδιώκει μία φορολογική μεταρρύθμιση προκειμένου αυτή να είναι αποτελεσματική και κυρίως εφαρμόσιμη.

Μία τέτοια μεταρρύθμιση θα πρέπει να εστιάζεται γύρω από τα τέσσερα παρακάτω σημεία αναφοράς.

- Δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών,
- Απλό φορολογικό σύστημα,
- Αναπτυξιακός χαρακτήρας στον οποίο συμβάλει και η σταθερότητα του φορολογικού πλαισίου, και

- Πάταξη της φοροδιαφυγής.

Ας δούμε τώρα με ποιο τρόπο το λεγόμενο flat tax ανταποκρίνεται στους στόχους αυτούς.

Δίκαιη κατανομή φορολογικών βαρών

Η απλότητα είναι προφανής, ένας συντελεστής για όλα τα εισοδήματα ανεξαρτήτως πηγής, ο ίδιος για φυσικά και νομικά πρόσωπα. Τα οφέλη πολλαπλά:

- Ο καθένας θα ξέρει εκ των προτέρων το μερίδιο που του αναλογεί στα δημόσια βάρη και θα γνωρίζει ότι αντιμετωπίζεται ισότιμα με τους υπόλοιπους.
- Θα γνωρίζει ότι δεν θα χρειαστεί να ζητήσει διευκρινήσεις από τη διοίκηση ή από ειδικούς ανάλογα με την πηγή εισοδήματος.
- Θα αποφεύγονται τα λάθη ή οι παρανοήσεις σκόπιμες ή μη σχετικά με το ύψος του φόρου.
- Θα μειωθούν σημαντικά τα διοικητικά κόστη διαχείρισης και παρακολούθησης του συστήματος με άμεσα οφέλη στη μείωση των κρατικών δαπανών.

Παράλληλα, θα μπορούσε να προβλεφθεί και μια έκπτωση από το φόρο για τα χαμηλά εισοδήματα (κυρίως συνταξιούχους), η οποία θα είναι και η μοναδική «απαλλαγή» που θα προβλέπεται.

Αναπτυξιακός χαρακτήρας φορολογικού συστήματος

- Η προοδευτική κλίμακα φορολογίας αποθαρρύνει την επιπλέον προσπάθεια για απόκτηση εισοδημάτων και διενέργεια αποταμίευσης και επένδυσης που έχει τόσο ανάγκη η χώρα στην παρούσα συγκυρία.
- Ο ενιαίος φορολογικός συντελεστής, λαμβανομένων υπόψιν των δημοσιονομικών αναγκών της χώρας, θα πρέπει να είναι τέτοιος που να αντιμετωπίζει και το πρόβλημα του φορολογικού ανταγωνισμού μεταξύ κρατών. Θα πρέπει δηλαδή να ελαχιστοποιηθούν τα κίνητρα μεταφοράς ή έναρξης δραστηριότητας σε χώρες με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές (Βαλκάνια, Κύπρος κλπ). Είναι γνωστό σε όλους μας ότι ο ενιαίος φορολογικός συντελεστής στις χώρες αυτές απετέλεσε, μεταξύ άλλων, καθοριστικό παράγοντα στην προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων (FDI).

Εξάλλου, η διεθνής εμπειρία έχει καταδείξει ότι οι χώρες με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές συνδέονται με υψηλά έσοδα ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, όπως ευκρινώς απεικονίζεται και στη σχετική μελέτη του καθηγητή κυρίου Καραβίτη.

Πάταξη της φοροδιαφυγής

- Ο αμερικανός οικονομολόγος Laffer, θεωρεί ότι το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι τα φορολογικά έσοδα θα ισούνται με μηδέν είτε ο φορολογικός συντελεστής είναι 0% είτε 100%. Ετσι, σε αντίθεση με την κοινή αντίληψη, η αύξηση των φορολογικών συντελεστών πάνω από ένα όριο έχει σαν αποτέλεσμα την μείωση των φορολογικών εσόδων. Κλασικό παράδειγμα η

αύξηση των φόρων στα καύσιμα και το συνεπακόλουθο κλείσιμο πρατηρίων αν και αυτό θα πρέπει να ειδωθεί και από την πλευρά του οφέλους που προκύπτει στο εμπορικό ισοζύγιο από την μείωση των εισαγωγών.

- Οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές και ειδικά η προοδευτική φορολογική κλίμακα λειτουργούν ως κίνητρο για την φοροδιαφυγή και την παραβατικότητα. Δεν χρειάζεται κανείς να εντρυφύσει στην Θεωρία των Παιγνίων για να καταλάβει ότι όσο μεγαλώνει ο συντελεστής φόρου τόσο μεγαλύτερο είναι το κίνητρο για φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή.

- Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα που αποτυπώνεται στη μελέτη του κ. Καραβίτη είναι το εξής: Με στοιχεία του 2011, το 62% των φορολογούμενων που δεν είναι μισθωτοί ή συνταξιούχοι δήλωσε εισόδημα μέχρι 5.000 ευρώ (δηλαδή κάτω από το αφορολόγητο όριο). Μόνο το 7% δήλωσε εισόδημα που να υπερβαίνει τις 10.000 ευρώ. Αναπόφευκτα ανακύπτει ένα ερώτημα: οι ελεγκτικοί μηχανισμοί τι κάνουν για αυτό; Το ζήτημα της αναποτελεσματικότητας των φορολογικών ελέγχων δεν εξαντλείται εύκολα, αλλά η διαφθορά, η οποία στην ουσία βρίσκει πρόσφορο έδαφος στην υπερφορολόγηση, παίζει αναμφισβήτητα σημαντικό ρόλο.

- Κατά την άποψή μου, θα πρέπει η προσπάθεια για την αντιμετώπιση του φαινομένου να γίνει και στους τρεις αυτούς άξονες (-χαμηλοί φορολογικοί συντελεστές, αποφυγή της πολυπλοκότητας και επιβολή κυρώσεων στους παραβάτες). Για αυτό θεωρώ ότι το flat tax μπορεί να συμβάλει, από κοινού με άλλα μέτρα, στην ουσιαστική αύξηση των ποσοστών φορολογικής συμμόρφωσης. Πέρα από τα προφανή άμεσα αποτελέσματα, η αύξηση της συμμόρφωσης θα έχει και έμμεσες θετικές συνέπειες, όπως την αύξηση των εσόδων από ΦΠΑ, τη μείωση των ποσοστών «μαύρης» εργασίας και την επακόλουθη αύξηση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων.

Θα ήθελα κλείνοντας αυτή την εισήγηση, να αναφερθώ στο θεμέλιο λίθο κάθε φορολογικού συστήματος, στη φορολογική παιδεία. Κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια, ακόμη και η πλέον εύστοχη, θα παραμένει ημιτελής αν τελικά δεν αναπτυχθεί φορολογική συνείδηση μεταξύ των πολιτών. Είναι απολύτως αναγκαίο να κατανοήσει ο πολίτης από μικρή ηλικία ότι η συμμόρφωση στις φορολογικές διατάξεις αποτελεί αντίτιμο για την απόλαυση των κοινωνικών και άλλων αγαθών που του προσφέρει η πολιτεία, καθώς επίσης ότι η φοροδιαφυγή δεν διαφέρει ουσιαστικά από την κλοπή εναντίον όλου του κοινωνικού συνόλου αλλά και των γενεών που ακολουθούν.

Παράλληλα με την ολοκλήρωση της μεταρρύθμισης που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη, θα μπορούσε η ηγεσία του Υπουργείου να σχεδιάσει και να υλοποιήσει μια εκστρατεία ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των πολιτών προς την κατεύθυνση αυτή. Η προσπάθεια αυτή θα μπορούσε να συμπεριλαμβάνει τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, ή ακόμη και καμπάνιες στα μέσα ενημέρωσης, προκειμένου οι πολίτες να σταθούν αρωγοί στην προσπάθεια της πολιτείας για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Ομιλία Υπουργού Οικονομικών

κ. Ιωάννη Στουρνάρα

Εκδήλωση ΙΟΒΕ: «Φορολογική Μεταρρύθμιση: Αξιολογώντας την πρόκληση του 'Flat Tax'»
Ομιλία Υπουργού Οικονομικών με θέμα «Οι Οικονομικές Εξελίξεις & Προτεραιότητες της Οικονομικής Πολιτικής»

Θα ήθελα να ευχαριστήσω το ΙΟΒΕ για την πρόσκληση στην εκδήλωσή του με θέμα τη φορολογική μεταρρύθμιση, γιατί από αυτό το βήμα μού δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω αναλυτικά άποψη στο δημόσιο διάλογο που έχει ξεκινήσει γύρω από τη φορολογική πολιτική, με αφορμή την κατάθεση του Προϋπολογισμού του 2014 καθώς και του νομοσχεδίου που αφορά τον Ενιαίο Φόρο Ακίνητης Περιουσίας.

Ο φόρος είναι εξ' ορισμού η πιο δυσάρεστη διάσταση της νομικής σχέσης ενός πολίτη με την Πολιτεία. Ουδέποτε η επιβολή ή η αύξηση ενός φόρου ήταν ευχάριστη.

Για αυτό το λόγο κάθε Κυβέρνηση οφείλει να τεκμηριώνει σωστά τις επιλογές της στη φορολογική πολιτική αλλά και να πράττει τα μέγιστα ώστε τα δημόσια αγαθά που παρέχονται προς τους πολίτες να έχουν μια ικανοποιητική σχέση κόστους-ωφέλειας.

Έτσι η κάθε σύγχρονη κυβέρνηση πρέπει να πείσει ότι ισορροπεί συγκεκριμένα ισοζύγια του φορολογικού συστήματος. Πρέπει δηλαδή να εξασφαλίσει:

- Ότι το φορολογικό σύστημα είναι δίκαιο, αλλά παράλληλα είναι απλό και αποδοτικό.
- Ότι το φορολογικό σύστημα εξασφαλίζει ένα ικανοποιητικό επίπεδο δημόσιων δαπανών για ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου, αλλά ταυτόχρονα δεν αποθαρρύνει την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις.
- Ότι το φορολογικό σύστημα ενθαρρύνει την οικειοθελή συμμόρφωση του φορολογούμενου ενώ παράλληλα και από την άλλη έχει όλες εκείνες τις θεσμικές δικλείδες που αποθαρρύνουν τη φοροαποφυγή και τη φοροδιαφυγή.

Η ισορροπία σε όλους αυτούς τους άξονες είναι μια αγωνιώδης προσπάθεια κάθε Κυβέρνησης όλων των εθνικών κρατών της περιόδου της νεωτερικότητας. Και αποτελεί ένα μόνιμα επίκαιρο αντικείμενο συζήτησης στη δημόσια σφαίρα των σύγχρονων Δημοκρατιών αφού προφανώς δεν υπάρχουν καθολικά αποδεκτοί ορισμοί:

- για τη φορολογική δικαιοσύνη και για τη φορολογική αποδοτικότητα,
- για την ιδεατή σχέση κόστους-οφέλους των δημόσιων αγαθών,
- για το βέλτιστο ύψος των δημόσιων εσόδων και δημόσιων δαπανών.

Παράλληλα η Παγκοσμιοποίηση και η ελευθερία που εξασφάλισε στην κίνηση κεφαλαίου προσθέτουν ακόμη μια μεταβλητή στην εξίσωση ενός φορολογικού συστήματος καθώς ο φορολογικός ανταγωνισμός αλλά και οι φορολογικοί παράδεισοι ασκούν περαιτέρω πίεση στα φορολογικά συστήματα.

Στην Ελλάδα της κρίσης όμως πέρα όλων των παραπάνω μεταβλητών, πραγματοποιείται αυτή τη στιγμή μια μείζονα μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, μέσα όμως σε ένα ασφυκτικό πλαίσιο που διαμορφώνουν:

- η δημοσιονομική πραγματικότητα,
- οι συνθήκες της ελληνικής οικονομίας,
- οι υφιστάμενες δυνατότητες της φορολογικής διοίκησης και
- τα χρονοδιαγράμματα του εκτελούμενου προγράμματος οικονομικής προσαρμογής.

Παρόλο το πλαίσιο αυτό, η παρούσα Κυβέρνηση προσπάθησε με τον πλέον δραστικό τρόπο να προβεί σε τομές και αλλαγές των οποίων το μέγεθος και οι επιπτώσεις είναι σημαντικά μεγαλύτερες από όσες έχουν πραγματοποιηθεί για πολλά χρόνια στο παρελθόν.

Η Κυβέρνηση προχώρησε σε τρεις μεγάλες νομοθετικές πρωτοβουλίες στη φορολογική νομοθεσία:

Το νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

Το νέο Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών και

Τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Ταυτόχρονα εκτελεί ένα ευρύ πρόγραμμα αναδιοργάνωσης, εκσυγχρονισμού και ηλεκτρονικοποίησης του φορολογικού μηχανισμού με στόχο την αποδοτικότητα αλλά και τη φιλικότητα προς τον ειλικρινή φορολογούμενο.

Έτσι σχηματίζεται ένα στιβαρό και σταθερό πλαίσιο, το οποίο στην πλήρη εφαρμογή του θα στηρίξει τη δημοσιονομική προσπάθεια της χώρας, κατανέμοντας με δικαιότερο τρόπο τα φορολογικά βάρη. Οι βασικές καινοτομίες του νέου πλαισίου είναι πολλές και δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχουν αναδειχθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο:

1ον. Με το νέο σύστημα διευρύνεται η φορολογική βάση μέσω της υποχρεωτικής δήλωση όλων των εισοδημάτων από όλους τους πολίτες και η πλήρης ένταξη στο φορολογικό σύστημα ομάδων που μέχρι σήμερα φορολογούνταν ελλιπώς ή με αδιαφανή τρόπο. Από την υποχρεωτική καταγραφή όλων των εισοδημάτων, αυτοτελώς φορολογούμενων και απαλλασσόμενων, προκύπτει η πλήρης εικόνα των εισοδημάτων κάθε φορολογούμενου. Η διεύρυνση της υποχρέωσης λήψης Α.Φ.Μ, μέσω της οποίας θα προκύψει φορολογητέα ύλη από νομικά πρόσωπα, που λόγω των προϋφιστάμενων διατάξεων δεν είχαν καν την υποχρέωση λήψης Α.Φ.Μ. και κατ'αυτόν τον τρόπο ήταν φορολογικά ανύπαρκτα, αν και επαγγελματικά πλήρως δραστηριοποιούμενα.

2ον. Βελτιώνεται σημαντικά η φορολογική δικαιοσύνη: Η συνεισφορά των επαγγελματικών και κοινωνικών ομάδων διαμοιράζεται δικαιότερα και δεν περιορίζεται πλέον στη σχεδόν αποκλειστική επιβάρυνση των μισθωτών και συνταξιούχων.

3ον. Παράλληλα, εξορθολογίζεται η φορολογική μεταχείριση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, η οποία πλέον θα αντιμετωπίζεται με ενιαίο τρόπο. Αυτό είναι ένα σημαντικό διαρθρωτικό αναπτυξιακό μέτρο, σημαντικότερο από τις όποιες επί μέρους ρυθμίσεις μειώσεων συντελεστών.

Έτσι εισάγονται ρυθμίσεις, όπως η ουσιαστική απλοποίηση του συστήματος αποσβέσεων, η αναγνώριση των επισφαλών απαιτήσεων, ο εξορθολογισμός της φορολογικής μεταχείρισης της έρευνας στον ιδιωτικό τομέα στην οποία στηρίζεται με υγιή και βιώσιμο τρόπο η αναπτυξιακή διαδικασία, ή η πλήρης αναγνώριση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, ως επαγγελματικές δαπάνες, γεγονός που αναμένεται να απελευθερώσει την επιχειρηματικότητα.

4ον. Αντιμετωπίζεται τολμηρά η δημιουργία υπεραξιών για κινητές και ακίνητες περιουσίες με την εισαγωγή φόρου υπεραξίας για τα φυσικά πρόσωπα και μόνο, αφού τα Νομικά Πρόσωπα φορολογούνται μέσω της φορολογίας των κερδών τους.

5ον. Από το 2015 εντάσσεται στο φορολογικό σύστημα το αγροτικό εισόδημα με ένα πολύ μικρό συντελεστή που έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του μαύρου εισοδήματος των μεσαζόντων. Η εξέλιξη αυτή θα επιφέρει όχι μόνο έσοδα στα ταμεία του κράτους, αλλά θα συμβάλει και στην αύξηση του πραγματικού αγροτικού εισοδήματος και της επιχειρηματικότητας στον κλάδο, καθώς και στη μείωση της τιμής των προϊόντων από το χωράφι στο ράφι.

6ον. Αποδεσμεύεται σε κάποιο βαθμό η κοινωνική από τη φορολογική πολιτική. Αυτό, πέρα από τη διαφάνεια και την αποκατάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης, πρακτικά σημαίνει ότι 869.000 οικογένειες με ένα ή δύο παιδιά μπορούν να πάρουν για πρώτη φορά επίδομα. Η φορολογική πολιτική δεν είναι πάντα το πιο πρόσφορο εργαλείο άσκησης κοινωνικής πολιτικής. Ο ρόλος αυτός ανήκει κατά κύριο λόγο στο σκέλος των δαπανών, οι οποίες μπορούν να στοχεύσουν καλύτερα στις ομάδες που πραγματικά χρειάζονται την κρατική ενίσχυση.

Παράλληλα μια νέα ηλεκτρονική και φορολογική διοίκηση αναδεικνύεται:

1ον. Θεσμοθετήθηκε η πλήρης ηλεκτρονικοποίηση της διαδικασίας υποβολής δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος.

2ον. Οι φορολογούμενοι έχουν πρόσβαση πλέον σε περισσότερες από 50 διαδικτυακές υπηρεσίες του TAXIS, και μπορούν να εκτελέσουν σήμερα περίπου τις μισές πληρωμές μέσω τραπεζών, και μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους το σύνολο αυτών.

3ον. Επισπεύτηκε και επιτεύχθηκε η εφαρμογή του νέου TAXISnet σε ολόκληρη το φορολογική διοίκηση.

4ον. Ολοκληρώνεται η εγκατάσταση του ELENXIS σε όσες Δ.Ο.Υ. έχουν επιφορτιστεί με το φορολογικό έλεγχο.

5ον. Τίθεται αυτή τη στιγμή που μιλάμε σε παραγωγική λειτουργία το νέο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό σύστημα Τελωνείων “ICISnet”. Η χρήση του συστήματος από τις τελωνειακές αρχές αποτελεί ορόσημο για την επίτευξη του τελικού σκοπού του ηλεκτρονικού τελωνείου. Καθιερώνεται σταδιακά ως η νέα μορφή επικοινωνίας μεταξύ του τελωνείου και των αποδεκτών των τελωνειακών υπηρεσιών για την ανταλλαγή ηλεκτρονικών μηνυμάτων για τη διεκπεραίωση όλων των διαδικασιών.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας για τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού, ευέλικτου και ισχυρού φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού, με στόχο την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της αύξησης των δημοσίων εσόδων έχει συγκεντρωθεί η αρμοδιότητα έλεγχου και αναγκαστικής είσπραξης σε εξήντα μια (61) Δ.Ο.Υ., έχουν αναδιαρθρωθεί τα Διαπεριφερειακά Ελεγκτικά Κέντρα (Δ.Ε.Κ.) Αθηνών και Θεσσαλονίκης και έχουν συσταθεί δυο επιπλέον Κέντρα Έλεγχου: Μεγάλων Επιχειρήσεων και Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου.

Οι εν λόγω Δ.Ο.Υ., τα εξειδικευμένα κέντρα ελέγχου και το ΣΔΟΕ θα αποτελούν πλέον ένα συνεκτικό δίκτυο κατά της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής. Μάλιστα το δίκτυο αυτό αριθμεί πλέον των 2.000 Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης Εσόδων, τη στιγμή που πριν από $1^{1/2}$ χρόνο αριθμούσε περί τους 600.

Κυρίες και Κύριοι,

Όλες οι παραπάνω εξελίξεις αντιμετωπίζονται από κάποιους ως αυτονόητες και δεδομένες.

Κάποιοι λένε ότι απαιτείται μια ευρεία φορολογική μεταρρύθμιση.

Θα ήθελα να τους ενημερώσω ότι η φορολογική μεταρρύθμιση έχει ήδη ξεκινήσει και μάλιστα τώρα ολοκληρώνει την πρώτη φάση της. Τους προσκαλώ να συνδράμουν στο δεύτερο στάδιο της.

Και η μεταρρύθμιση αυτή δεν έχει μόνο θεσμική και οργανωτική διάσταση αλλά και ουσιαστική διάσταση. Η νέα φορολογική διοίκηση έχει ξεκινήσει να εργάζεται πιο μεθοδικά και αποτελεσματικά:

1ον. Πλέον οι έλεγχοι γίνονται βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων που προκύπτουν από συστηματική ανάλυση ρίσκου.

2ον. Η νέα φορολογική διοίκηση έχει ξεκινήσει να κάνει κάτι που δεν έκανε στον παρελθόν. Αξιοποιεί όλες τις πηγές πληροφόρησης από όπου προέρχονται για να προβεί σε διασταυρώσεις και να εντοπίσει αποκρυφθέντα εισοδήματα.

3ον. Επιπλέον η φορολογική διοίκηση, χάρη στο νέο πλαίσιο για τις ενδοομιλικές συναλλαγές και τον έλεγχό τους, έχει πλέον για πρώτη φορά στη διάθεσή της φακέλους τεκμηρίωσης που ανταποκρίνονται σε διεθνή πρότυπα και πρακτικές.

4ον. Επιπλέον η φορολογική διοίκηση, κάνει την αυτοκάθαρση της. Μέσα από τους στοχευμένους ελέγχους της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών, για την ενίσχυση της οποίας έχω μεριμνήσει προσωπικά, τα πρώτα αποτελέσματα είναι εμφανή. Ήδη υλοποιήθηκαν 93 έλεγχοι, εκ των οποίων 44 σε προϊσταμένους οργανικών μονάδων επιπέδου Διεύθυνσης, Υποδιεύθυνσης και Τμήματος Ελέγχου και 49 σε Ελεγκτές-Υπαλλήλους. Και έπεται συνέχεια.

5ον. Το 2014 μάλιστα η φορολογική διοίκηση για πρώτη φορά θα προβεί πιλοτικά στην εφαρμογή συμψηφισμών των αποδεδειγμένων ανταπαιτήσεων από ΦΠΑ οι οποίοι σταδιακά θα επεκταθούν στο σύνολο των ανταπαιτήσεων.

6ον. Το 2014 θα είναι η χρονιά που η φορολογική διοίκηση θα αξιοποιήσει το εργαλείο του περιουσιολογίου μέσα από το οποίο θα μπορεί να προβαίνει σε ακόμη καλύτερη στόχευση του φορολογικού ελέγχου και της φοροδιαφυγής.

Θεωρώ λοιπόν τη κριτική που ασκείται στις προσπάθειες που έχουν γίνει έως σήμερα στο πεδίο της φορολογικής πολιτικής άδικη.

Είναι δεδομένο αυτή τη στιγμή βάσει όλων των στοιχείων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Eurostat ότι τα φορολογικά έσοδα της Ελλάδος υπολείπονται σε σχέση με αυτά της πλειονότητας των χωρών της Ε.Ε. μεταξύ των οποίων είναι και οι πιο εύρωστες οικονομίες της Ευρώπης.

Αυτό το κενό πρέπει να το καλύψουμε. Αλλά η κάλυψη της διαφοράς δεν θα πραγματοποιηθεί μέσα από την επιβάρυνση των ειλικρινών φορολογούμενων. Μέρα με τη μέρα το βάρος θα μετατοπίζεται σε όλους όσους επιδιώκουν να φοροδιαφύγουν.

Επιπλέον είναι προφανές ότι η κατανομή των φορολογικών εσόδων από διάφορες πηγές φορολογικού αντικείμενου πρέπει να επανεξεταστεί. Και αυτό σε μεγάλο βαθμό θα λειτουργήσει υπέρ των ειλικρινών φορολογούμενων και εις βάρος της φοροδιαφυγής.

Ωστόσο, επιτρέψτε μου να πω ότι στην παρούσα φάση αυτές οι αλλαγές μπορούν να γίνουν εντός του πλαισίου των δημοσιονομικών περιορισμών της χώρας και όχι εις βάρος των δημοσιονομικών αποτελεσμάτων που μας δίνουν τη δυνατότητα να ζητήσουμε από τους εταίρους μας να τηρήσουν τις δικές τους δεσμεύσεις.

Τέλος θα ήθελα να επισημάνω ότι στην προσπάθεια για εκσυγχρονισμό του φορολογικού συστήματος ο μεγαλύτερος και σημαντικότερος σύμμαχος του Υπουργείου Οικονομικών δεν είναι ούτε διεθνείς εμπειρογνώμονες, ούτε τα πληροφοριακά συστήματα, ούτε οι ευσυνείδητοι υπάλληλοι, ούτε οι νέες τεχνικές ελέγχου. Ο μεγαλύτερος σύμμαχος μας είναι ο ίδιος ο πολίτης.

Η φορολογική συνείδηση είναι απαραίτητη για την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών σήμερα περισσότερο από ποτέ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε στην καθημερινότητά μας ότι ο πιο αποτελεσματικός ελεγκτής είναι ο ίδιος ο καταναλωτής. Τα τελευταία χρόνια υπήρξε ένα μεγάλο κίνημα ευαισθητοποίησης των πολιτών το οποίο είχε απτά αποτελέσματα στα φορολογικά έσοδα. Αυτό το κίνημα σκοπεύουμε να το ενισχύσουμε στο μέλλον.

Κυρίες και Κύριοι,

Τα φορολογικό σύστημα της Ελλάδας απέχει από το ιδεατό. Ωστόσο η χώρα μας και σε αυτό το πεδίο έχει διανύσει πάρα πολύ δρόμο. Όταν όμως η χώρα μας καταφέρει να ελαφρύνει το πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής που ακολουθεί προβλέπω ότι θα μπορέσει να προβεί σε ακόμη πιο ριζοσπαστικές τομές στο φορολογικό της σύστημα. Μέχρι τότε όμως πρέπει να πορευτούμε με σύνεση, εγκράτεια και προσοχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.